NEVIDLJIVI SVIJET

Muhammed M. Šaravi

Muhammed M. Ša'ravi

NEVIDLJIVI SVIJET

Mostar, 2006.

Prvo poglavlje

ŠTA JE TO GAJB?

Gajb je sve ono što je skriveno od čovjeka. Gajb ne podrazumijeva ono što je vidljivo, što oči vide i o čemu svjedoče. Sve to ne smatra se gajbom koji treba da bude daleko od očiju. Kada čovjek pogleda svoj život, naći će da je ono što poznaje sasvim beznačajno u odnosu na mnogobrojnost onoga što mu je skriveno. Za nas je vidljivo ono što se tiče nas i našeg života, a to predstavlja vrlo usko područje. Ako tome pridodamo ono što gledamo na televiziji i čujemo putem drugih medija koji nas izvještavaju o dalekim događanjima i to što iz toga saznamo, i pored mnogobrojnosti tih vijesti, jeste beznačajno u odnosu na događanja koja se dešavaju u cijelom svijetu. Nekada budemo na jednom mjestu, ali u odvojenoj prostoriji, pa nam bude skriveno ono što se dešava u susjednoj prostoriji. Nekada sjedimo u društvu s nekim osobama, s njima razgovaramo, gledamo u njih, ali nam je skriveno ono što je u njihovim glavama i grudima. Tako je to u našem svakodnevnom životu. Ono što nam je vidljivo beznačajno je u odnosu na mnogobrojnost onoga što nam je skriveno. Stoga je Uzvišeni u Svojoj časnoj knjizi rekao:

A vama je dato samo malo znanja.

(Al-Isra, 85)[1]

[1] Pri prijevodu ajeta koristili smo prijevod Kur'ana od rahmetli Besima Korkuta. Prim.prev.

Ukoliko se ta malenkost ljudskog znanja tiče znanja o pojavnom svijetu, onda je ono beznačajno, a ukoliko se tiče znanja o općim pitanjima, i onda je beznačajno. Ne postoji ni jedno pitanje koje je bilo predmet istraživanja i kojim su se bavili istraživači, a da u vezi s tim pitanjem neke stvari nisu spoznali, dok su im pak neke druge ostale skrivene. Ti nećeš naći ni jedno ovosvjetsko pitanje ili ovosvjetski zakon koji nakon malo vremena neće zahtijevati korekciju ili promjenu. Zašto je to tako? To je zbog toga što su oni koji su proučavali to pitanje ili postavili određeni zakon neke stvari poznavali, a neke druge su im ostale skrivene. Kada je proteklo određeno vrijeme, te stvari koje su im bile skrivene postale su očevidne i zahtijevale su korekciju. To je prirodno jer svako vrijeme ima svoje zakone i probleme. Svako vrijeme otkriva stvari koje su bile skrivene onima koji su živjeli u prethodnom vremenu i proizvodi nove probleme koji su do tada bili nepoznati.

Ali zbog činjenice da je jedino Uzvišeni Allah zakonodavac, da jedino Njemu ništa nije skriveno, da je Njegovo znanje oduvijek i da zna sve ono što je u univerzumu i prije nego što to stvori – od Njega nije daleka i nije mu skrivena ni najmanja sitnica na Zemlji ili nebu.

Rješenje ovosvjetskih problema - slijeđenje Allahovog puta

Ukoliko želimo rješiti neki od ovosvjetskih problema na način koji neće zahtijevati promjenu ili korekciju, preuzet ćemo to rješenje iz Allahove jasne upute. On je Taj Koji je stvorio i bolest i lijek, Koji je stvorio čovjeka, Koji zna ono što će mu donijeti dobro i ono što će mu nanijeti štetu. On je Taj Koji je stvorio univerzum i Koji zna ono što je za njega

dobro kao i ono što mu nanosi štetu. U našim ovosvjetskim poslovima mi se usmjeravamo ka proizvođaču nekog uređaja ukoliko ga želimo popraviti, jer je On Taj Koji ga je prozveo, i On poznaje tajne onoga što je proizveo. Ukoliko je pak teško da se svi ljudi zapute samom proizvođaču uređaja zbog obimnosti proizvodnje i razgranatosti distribucije po čitavom svijetu, onda proizvođač obučava tehničare načinu popravljanja uređaja koji proizvodi. Proizvođač štampa milione primjeraka kataloga koji ljude upućuju na način popravke tog uređaja.

Ako odemo čovjeku koji se posredstvom proizvođača nije obučavao za popravljanje tog uređaja, nije čitao katalog koji bi mu pomogao pri popravci, on će ga pokvariti, a ne popraviti. Ako odeš kod stolara da ti popravi televizijski aparat, on će ti ga pokvariti, a ljudi će te prekoriti zbog toga što se nisi obratio proizvođaču ili stručnom čovjeku prilikom popravke tog aparata.

Dolazimo do Allahovog životnog programa, a onda ga ostavljamo

Tako postupamo u stvarima koje se tiču naših svakodnevnih materijalnih problema, ali taj način rješavanja problema ignoriramo kada su u pitanju planetarne stvari. Zasigurno znamo da je Allah tvorac svijeta, da je on stvoritelj čovjeka, da je postavio jasan program i način života u tom svijetu i nama ga prenio. Ali mi, i pored toga, dolazimo do Allahovog puta i načina rješavanja problema, i onda ga ostavljamo. Sami sebi propisujemo postupke činjenja nekih stvari na osnovu naših kratkovidih umova i ograničenog shvatanja, a zatim bivamo u uvjerenju da na taj način popravljamo, ali, ustvari, kvarimo

stvari. Ostavljamo ono što nam je dao Stvoritelj, a donosimo nove stvari koje smo sami izumili s uvjerenjem da smo moćniji i sposobniji od samog porizvođača u stvarima koje se tiču njegovog proizvoda. O tome je Uzvišeni rekao:

Kad im se kaže: "Ne remetite red na Zemlji!", odgovaraju: "Mi samo red uspostavljamo!" "Zar?!" A uistinu oni nered siju, ali ne opažaju.

(El-Bekara, 11, 12)

Sve aktivnosti popravljanja stanja koje su udaljene od Allahovog puta predstavljaju sijanje nereda i kvarenje poretka na Zemlji, jer su udaljene od Stvoritelja, Koji sve zna i zato što su rezultat promišljanja stvorenja koje samo malo zna. Sve stvari koje je stvorio Allah nužno produkuju samo dobro u univerzumu. Sunce, primjera radi, osvjetljava svemir milionima godina, a, i pored toga, nikada nije produkovalo nered i destrukciju koju su za samo nekoliko godina izazvale fabrike i ispusni gasovi automobila.

Uzvišeni Allah stvorio je usjeve da bi planeti dali čisti vazduh koji joj je potreban. Čovjek je na mjesto usjeva podigao tvornice i gradove. To je izazvalo zagađenje vazduha i rupu na ozonskom omotaču, što predstavlja prijetnju cjelokupnom čovječanstvu. Dakle, ono što nam je gajb, skriveno, jeste mnogobrojno, a ono što nam je vidljivo malobrojno je u stvarima koje su tiču ovoga svijeta. Domen poznatoga sužava se dodatno ako tome pridodamo druge svjetove koje nam je Uzvišeni učinio skrivenim, koje ne vidimo i ne poznajemo: svijet džina koji nam je skriven, svejedno da li se radi o dobrim ili lošim džinima, šejtanima. Uzvišeni je Allah u Kur'anu rekao:

On vas vidi, on i vojske njegove, odakle vi njih ne vidite.

(El-E'raf, 27)

Svijet meleka skriven nam je također jer mi ne vidimo meleke. Postoje i drugi svjetovi o kojima ne znamo ništa.

Naše znanje o svemu što postoji jeste ograničeno

Vidimo da je naše znanje o onome što postoji na ovome svijetu vrlo ograničeno, svejedno da li se radilo o materijalnim, osjetilnim, stvarima ili pak o skrivenom svijetu, gajbu. Postoji vidljivi svijet koji svi vidimo i skriveni nevidljivi svijet koji Uzvišeni Allah pokazuje samo onome kime je zadovoljan: ili poslaniku ili dobrom čovjeku. Kada čitamo Kur'an, naći ćemo riječi Uzvišenog:

I Mi pokazasmo Ibrahimu carstva nebesa i Zemlje da bi čvrsto vjerovao.

(El-En'am, 75)

Iz navedenog ajeta očigledno nam je da postoje Allahova carstva koja On pokazuje samo onome kome hoće od Svojih robova.

Postoje dvije vrste gajba:

a) relativni gajb,
b) apsolutni gajb.

Apsolutni gajb jeste onaj koji poznaje samo Uzvišeni Allah, i on podrazumjeva stvari koje nisu izašle u javnost da bi vršile svoju ulogu u svijetu. Svaka stvar na svijetu ima svoju ulogu i svaka ima svoj početak i svoj kraj. I napredovanje čovječanstva ima svoj početak i kraj. Ta osobina nije

svojstvena samo čovjeku jer sve stvari na svijetu imaju i svoj početak i svoj kraj. Naprimjer, naučne teorije imaju svoj početak a kasnije vrše svoju ulogu na Zemlji. Ukoliko ta naučna teorija naiđe na istraživača koji za njom traga, Allah će je njemu i otkriti, a ukoliko ne naiđe, Allah će je otkriti onome ko traga za Njegovim znakovima na Zemlji, kako mi to kažemo, slučajno.

Često nalazimo da istraživač istražuje neku određenu stvar ili teoriju, a da se njegovo istraživanje završi na potpuno drugoj stvari za kojom nije tragao, ali ga je Uzvišeni Allah uputio na nju. To, mi ljudi, nazivamo slučajnošću. Nekada Uzvišeni učini da istraživač zapazi nešto što prije svoga istraživanja nije nikada zapazio, pa to bude uzrokom da se okrene u drugom pravcu.

Izlječenje od bolesti također ima svoje vrijeme i svoj početak, a to se desi onda kada Uzvišeni Allah dopusti da se ono desi i kada uputi ljekara na bolest, otkrije je, pa je on dijagnosticira, a potom je liječi, te čovjek, uz Allahovu pomoć, biva izliječen. Nekada bolesnik odlazi najvećim i najpoznatijim ljekarima, ali ne biva izliječen, pa potom ode kod mladog ljekara koji je nedavno zavšio školovanje pa ga on pregleda, uspostavi dijagnozu, liječi, i bolesnik bude izliječen!!

Da li taj ljekar početnik koji je nedavno završio školovanje posjeduje veće znanje od profesora medicine koji su ga učili? Naravno, ne jer je od njih stekao znanje. Mladi ljekar pregledao je tog bolesnika i uspostavio ispravnu dijagnozu u trenutku ili početku izlječenja koju zna Uzvišeni Allah, Koji mu je ukazao na bolest, pa ju je on liječio, a onda se upotpunilo izlječenje.

Allah je Svoga Poslanika upoznao s nekim stvarima iz gajba

Apsolutni gajb zna samo Uzvišeni Allah i Njegovo znanje o tome nije izašlo putem riječi: "Budi" da bi obavljalo svoju ulogu na Zemlji. Zbog toga ćemo pročitati riječi Uzvišenog:

> *U Njega su ključevi svih tajni, samo ih On zna...*
>
> (El-En'am, 59)

To je apsolutni gajb, koji zna samo Uzvišeni Allah. Ali Poslanik, s.a.v.s., ipak nas je obavijestio o nekim stvarima koje su se već desile, a bile su nam nepoznate, gajb.

To su mali predznaci Sudnjeg dana koji su se ostvarili u današnjem vremenu kao što su:

- gubitak povjerenja;
- nadmetanje bosih i golih ljudi u izgradnji zgrada;
- nepokornost djeteta prema ocu i majci;
- ljubav čovjeka prema supruzi, a raskidanje veze s majkom;
- škrtost kojoj se ljudi predaju;
- širenje nemorala na Zemlji;
- životi ljudi postaju nezaštićeni usljed velikog broja eksplozija, atentata i građanskih ratova;
- ukrašavanje džamija;
- nevjerovanje i odsustvo imana u srcima ljudi;
- uzdizanje licemjera na visoke položaje;
- davanje funkcija ljudima koji ih nisu dostojni.

Poslanik, s.a.v.s., obavijestio nas je o navedenim kao i o stotinama drugim stvari iz gajba koje su se ostvarile. U času kada je Poslanik, s.a.v.s., ljude obavještavao o tim događajima,

oni su bili skriveni, gajb, a potom su se obistinili. Ovdje nam se nameće pitanje da li je Poslanik, s.a.v.s., poznavao gajb?

Uzvišeni je Allah Svome Poslaniku u časnom Kur'anu rekao:

> *Reci: "Ja vam ne kažem: 'U mene su Allahove riznice', niti: 'Meni je poznat nevidljivi svijet, gajb...'"*
>
> (El-En'am, 50)

Uzvišeni Allah naredio je u ovom ajetu Svome Poslaniku da nas obavijesti da on ne poznaje gajb, dok se nama istovremeno nameće pitanje: "Kako nas je onda obavijestio o mnogim stvarima koje su se u budućnosti desile?" Poslanik je, s.a.v.s., u Bitki na Hajberu, u trenutku kada je vidio borca kako se u redovima muslimana hrabro bori, što je zadivilo muslimane, rekao: "Ovaj je čovjek jedan od stanovnika vatre!" Ebu Hurejra, r.a., prenosi: "Bili smo s Allahovim Poslanikom u Bitki na Hajberu, kada je rekao: 'Ovaj je čovjek jedan od stanovnika vatre.' Kada se rasplamsala borba, taj se čovjek hrabro borio tako da je zadobio mnogo rana. Jedan od ashaba Allahovog Poslanika, s.a.v.s., došao mu je i kazao: 'Jesi li vidio čovjeka za koga si kazao da je stanovnik vatre. Borio se hrabro na Allahovom putu i zadobio mnogobrojne rane.' Poslanik je na to kazao: 'On je doista jedan od stanovnika vatre.' Neki su ljudi gotovo posumnjali u istinitost Poslanikovih riječi. Taj je čovjek koga je Poslanik spomenuo osjetivši bol od zadobijenih rana požurio da umre, stavio svoju sablju na zemlju, naslonio se svojim tijelom na nju, i na se taj način ubio."

Poslanik, s.a.v.s., znao je da je taj čovjek jedan od stanovnika vatre, mada se taj dan hrabro borio. Poslanik je

isto tako obavijestio svoje ashabe o drugim stvarima koje su se kasnije desile.

Tokom kopanja hendeka oko Medine, čija je uloga bila da zaštiti muslimane od napada nevjernika, Poslanik je obavijestio muslimane da će osvojiti Šam, Perziju i Jemen. El-Bera b. Azib El-Ensari pripovijeda: "Kada nam je Poslanik naredio da kopamo hendek, u jednom dijelu kanala ispriječila nam se velika stijena koju nije mogla odbiti krampa. Žalili smo se Allahovom Poslaniku, s.a.v.s. Kada ju je vidio, uzeo je krampu i rekao: 'U ime Allaha', a potom je udario krampom po stijeni, odbio njenu trećinu, a zatim rekao: 'Allah je najveći, dati su mi ključevi Šama, tako mi Allaha, vidim njegove crvene palače, inšallah.' Zatim je Poslanik drugi puta udario po stijeni, odbio još jednu trećinu i rekao: 'Allah je najveći, dati su mi ključevi Perzije, tako mi Allaha, vidim dvorce bijelih gradova.' Potom je Poslanik i treći puta udario po stijeni rekavši: 'U ime Allaha', slomio ostatak kamena i rekao: 'Allah je najveći, dati su mi ključevi Jemena, tako mi Allaha, vidim vrata San'e s ovog mjesta na kome stojim.'" Tako je Poslanik obavijestio vjernike koji su stajali oko njega o njima nepoznatim događajima koji će se desiti nakon određenog vremena. Vijesti u kojima je Poslanik obavijestio ljude o nepoznatim i skrivenim stvarima mnogobrojne su i sve su se obistinile. Kako onda Uzvišeni Allah u Kur'anu, koji se ne mijenja do Sudnjeg dana, traži od Svoga Poslanika da kaže vjernicima:

> *Reci: "Ja vam ne kažem: 'U mene su Allahove riznice', niti: 'Meni je poznat nevidljivi svijet, gajb...'",*

a da nas potom Allahov Poslanik, s.a.v.s., obavještava o mnogobrojnim stvarima iz gajba?

Odgovorit ćemo na tu dilemu ponovljenom tvrdnjom da Poslanik, s.a.v.s., ne poznaje gajb, ali da ga je Uzvišeni Allah upoznao sa svim onim što je rekao o gajb-stvarima. Dakle, Poslanik sam po sebi ne zna gajb, ali ga je Uzvišeni Allah upoznao s nekim nepoznatim događajima koje nam je ispričao, što je jedan od dokaza istinitosti njegovog poslanstva i njegovog prenošenja Allahovih riječi.

Sve stvari o kojima nas je Poslanik, s.a.v.s., obavijestio a tiču se gajba, predstavljaju obavještenja Uzvišenog Allaha upućena Svome Poslaniku, koji ne zna gajb, ali ga Allah obavještava o onome što On hoće. Jedino Uzvišeni Allah zna apsolutni gajb, sve ono što je skriveno.

Šta je to relativni gajb?

Nakon govora o apsolutnom gajbu, u našem istraživanju dolazimo do relativnog gajba. Šta je to relativni gajb? Relativni je gajb onaj koji poznaju ljudi. To su one stvari koje ja ne poznajem, ali ih poznaju drugi ljudi. Naprimjer, ukoliko se od mene ukrade neka stvar, ja ne znam ko je kradljivac. To je od mene skriveno. Ni policija ne zna ko je kradljivac, ali onaj koji mi je to ukrao zna da je on kradljivac. Onaj kod koga su sakrivene ukradene stvari zna ko je kradljivac, onaj kome su prodate ukradene stvari zna ko je kradljivac. Ili, naprimjer, vladar ili ministar potpišu odluku o mome imenovanju na određenu funkciju. Onaj ko je potpisao tu odluku to zna, to zna šef njegovog kabineta ili onaj ko je bio prisutan kod njega u trenutku potpisivanja odluke. Da kojim slučajem ta osoba stupi sa mnom u kontakt i kaže mi da ću biti imenovan na taj i taj položaj, a da skrije od mene da je prisustvovao potpisivanju odluke, da li ću ja kazati da on zna gajb? Naravno da neću.

Dakle, relativni gajb znaju drugi ljudi, ali ga ja ne znam. To je npr. Slučaj ako sam, primjera radi, na putovanju, a na njemu me prati prijatelj koji zna datum mog povratka i koji se vrati prije mene na nekoliko dana i kaže da ću se ja vratiti toga i toga dana. Kada se ja stvarno vratim na dan koji je on naveo, da li ću zaključiti da je moj prijatelj znao gajb? Naravno da neću. Tako je sa svim stvarima koje mi nazivamo gajbom, a ustvari to nije apsolutni nego relativni gajb. Sve navedene stvari ljudi mogu znati. Pomoću tih stvari varalice i drugi koji se potpomažu šejtanima pokušavaju navesti ljude na pomisao da oni znaju gajb. Međutim činjenica je da ga oni ne znaju. Događaji o kojima su izvijestili ljude desili su se stvarno, ali su bili skriveni od osoba koje su se o njima raspitivale. Istinski gajb, ili, drugim riječima kazano, apsolutni gajb zna samo Uzvišeni i Hvaljeni Allah.

Predviđanje i gajb

Predviđanje ili oštroumnost također spadaju pod relativni gajb. Primjer za to jeste to kada na osnovu običaja i karaktera nekog čovjeka znam da će se uznemiriti zbog određenih razloga. Ukoliko ne voli neku osobu i ne želi da mu ona uđe u kuću, pa ona ipak uđe u nju u vremenu kada je on odsutan, pa ja onda kažem: "Ukoliko on sada dođe, desit će se svađa", potom čovjek stvarno dođe i uistinu se dogodi svađa, da li sam ja to rekao zato što poznajem gajb? Nekada vidim da moj sin ne uči, već otvara knjigu, gleda u nju, ali ništa od sadržaja ne usvaja. Ili nekada se pak pretvara da uči, zatvara vrata svoje sobe, ali ne uči, pa ja onda kažem da će moj sin pasti. Kada dođe vrijeme ispita, moj sin uistinu padne. Da li to znači da ja znam gajb? Ili su pak prethodne radnje ukazivale na rezultate?

Ako pak porazgovaraš sa sveučilišnim profesorom koji predaje studentima na univerzitetu i upitaš ga: "Ko će od njih proći, a ko pasti?", on ti to može kazati. On je čak u stanju da ti kaže ko će biti prvi, ko drugi, a ko treći po uspjehu. Kada dođe ispit, rezultati studenata budu u skladu s pretpostavkom profesora. Da li to znači da taj profesor zna gajb? Naravno da ne znači, jer je on samo iskoristio svoju oštroumnost, inteligenciju i iskustvo prilikom prognoze rezultata ispita.

Zapreke gajba

Postoje tri zapreke ovosvjetskog gajba:

- zapreka prošlog vremena;
- zapreka budućeg vremena;
- zapreka mjesta.

a) Zapreka prošlog vremena

Ukoliko se nešto desilo u prošlosti u kojoj nisam živio, onda je to skriveno od mene, i ja to ne poznajem. Svi su nam historijski događaji prije našeg rođenja skriveni, gajb, i informacije o njima dobivamo od pripovjedača koji su nam ih prenijeli od drugih ili su ih pak vidjeli. U toj situaciji mi ih prihvatamo kao vijest, i nismo u stanju reći da li je ta informacija istinita ili ne.

U knjigama historije postoje kontradiktorna predanja, stvari koje nisu pripisane svojim stvarnim akterima, stvari koje su pridodate historiji, a nisu se uopće desile. Niko nije u stanju reći gdje se nalazi istina, a gdje laž? Mi ih uzimamo pozivajući se na one koji su ih naveli: prenosioce ili historičare. Mnogo je historijskih događaja koji su prepuni krivotvorenja i falsificiranja. U savremenoj historiji, pa i

u vremenu u kojem živimo, nalazimo jasne primjere za to. Kada umre neki lider ili vladar, nalazim one koji pišu njegovu biografiju i pripisuju mu slavne radnje, dok mu drugi, pišući njegovu historiju, pripisuju najgora svojstva. Neki kažu da je bio pravedan, a neki da je bio pokvaren i nemoralan čovjek, a neki da je bio nasilnik. Svi se oni u tvrdnjama koje su naveli u svojoj knjizi pozivaju na neke dokumente i potvrde. Učenjaci koji se bave historijom kažu da je u historiji čovječanstva bilo više krivotvorenih nego istinitih historijskih dokumenata. Čak ni nebeske knjige nisu oslobođene falsificiranja. Ljudi su sakrili neke njihove sadržaje, a ono što nisu sakrili- iskrivili su. Potom su napisali vlastite riječi i kazali da su Allahove, i pored činjenice da one to nisu. Uzvišeni je o tome rekao:

> *A teško onima koji svojim rukama pišu Knjigu, a zatim govore: "Evo, ovo je od Allaha", da bi za to neznatnu korist izvukli. I teško njima zbog onoga što ruke njihove pišu i teško njima što na taj način zarađuju!*
>
> (El-Bekara, 79)

> *Zar se vi nadate da će vam se jevreji odazvati i, vama za ljubav, vjernici postati, a neki među njima su Allahove riječi slušali, pa su ih, pošto su ih shvatili, svjesno izvrnuli.*
>
> (El-Bekara, 75)

Iz navedenih nam je ajeta jasno da su ljudi u prošlosti izvrtali riječi Uzvišenog Allaha i da su pripisali Allahu ono što On nije rekao govoreći: "Ovo je od Allaha."

Treba obratiti pažnju na dio ajeta u kojem se kaže: *...pošto su ih shvatili...*, iz čega proizlazi da oni nisu izvrnuli i promijenili riječi Uzvišenog iz neznanja ili zbog

nerazumijevanja. Tada bi imali opravdanje da nisu znali ili pak razumjeli. Ali oni su ih promijenili nakon što su ih potpuno razumjeli. Dakle oni su ih namjerno promijenili i izvrnuli. Ako se to dešavalo s riječima Uzvišenog Allaha, šta se tek dešava s događajima i riječima ljudi. Uzvišeni je Allah prethodne objavljene knjige povjerio na čuvanje Svojim robovima koji su ih trebali čuvati od bilo kakve izmjene i izvrtanja. Oni su Allahu pripisali riječi koje On nije rekao. Uzvišeni je Allah poslije odredio da će On Svojom moći čuvati časni Kur'an, o čemu govori i sam Kur'an:

Mi, uistinu Kur'an objavljujemo i zaista ćemo Mi nad njim bdjeti!

(El-Hidžr, 9)

Tako je Kur'an Allahovom svemoći bio i ostao sačuvan, i on se neće izmijeniti do Dana sudnjega.

b) Zapreka budućeg vremena

Drugi zastor koji stoji između gajba i ljudi jeste buduće vrijeme. Niko od ljudi ne može znati šta će se desiti u budućnosti. Vremenska barijera učinila nam je skrivenim buduće događaje, sve dok oni ne postanu sadašnjost, pa ih tada upoznamo. Mi ne znamo šta će se desiti sutra:

A čovjek ne zna šta će sutra zaraditi...

(Lukman, 34)

Tako je budućnost za sve nas ostala zatvorena knjiga. Mi ne znamo šta će se desiti u budućnosti, ni šta će se desiti nama samima, niti ljudima oko nas niti šta će se desiti cjelokupnom čovječanstvu.

c) Zapreka mjesta

Treća zapreka ili zastor jeste zastor mjesta. Ukoliko sjedim na nekom mjestu, ja ne znam šta se u isto vrijeme dešava na drugom. Zastor mjesta ne dozvoljava mi da to znam. Ako, naprimjer, sjedim u Kairu, ja onda ne znam šta se dešava u Londonu, Njujorku ili nekom drugom dijelu svijeta. Svi ti događaji skriveni su od mene. Ako čak sjedim u svom uredu, ja tada ne znam šta se dešava u mojoj kući, niti znam šta se dešava u susjednoj prostoriji. To je zbog toga što je zastor mjesta jedan od zastora gajba u odnosu na čovjeka.

Kur'an je došao i skinuo sve te zastore: zastor prošlog i budućeg vremena i zastor mjesta. To je Kur'an učinio prilikom brojnih poznatih događaja. Niko nije u stanju to poreći, pa čak ni neprijatelji ove vjere. To je nadnaravnost Kur'ana, koji posjeduje nadnaravnosti koje se neće iscrpiti do Sudnjeg dana.

Drugo poglavlje

KUR'AN I GAJB

Uzvišeni Allah objavio je u Kur'anu nadnaravnosti koje se neće iscrpjeti do Sudnjeg dana. Svakoj generaciji Ku'an daruje i otkriva neke nadnaravnosti. Prolazi vrijeme, svijet se mijenja, ali Kur'an ostaje mudžiza[2], Kur'an ostaje nadnaravan.

Kur'an je objavljen kao jezička mudžiza za Arape. Arapi su se naročito isticali u svome poznavanju stilistike i umjetnosti riječi. Stoga je došao Kur'an i izazvao ih onim u čijem su se poznavanju posebno isticali. Mudžiza od Allaha treba izazvati ljude u onome u čemu se naročito ističu. Ukoliko bi ih izazvala u onome što oni ne poznaju ili u nečemu čime dobro ne vladaju, oni bi kazali: "Da smo to naučili i da to dobro poznajemo, mi bismo učinili više nego što je donijela ta mudžiza." Ali Uzvišeni Allah uputio im je izazov da načine nešto slično u domenu koji su poznavali i kojim vladaju. U tom području Arapi su bili dospjeli do vrhunca civilizacije svoga vremena. Nakon toga, Uzvišeni im upućuje izazov mudžizom koju ne mogu ni dostići ni

2 Riječ *mudžiza* predstavlja nešto što je nadnaravno, što prevazilazi ljudske snage i mogućnosti i nešto što ljudi nikada ne mogu napraviti. Ljudi su potpuno nemoćni da načine nešto slično toj stvari na što ukazuje i doslovno značenje trokonsonantskog korijena *ajn-džim-za*. Prim.prev.

premašiti, da bi pokazao njihovu nemoć i slabost pred svemoći Uzvišenog, i da bi nakon toga vjerovali.

Faraonov narod bio je poznat po sihru, magiji, i dobro su vladali njenim tehnikama. Mudžiza im je došla upravo iz područja koje su dobro poznavali i u stvarima kojima su dobro vladali. Narod Isaa, a.s., isticao se u medicini, pa je mudžiza Isaa, a.s., bila iste vrste kao i njihova nadarenost. Arapi su bili ljudi stilskog izraza i čistog jezika, koji su se natjecali u pjesništvu i ponosili svojim pjesnicima. Priređivali su sajmove na kojima su se okupljali ljudi da bi slušali natjecanja pjesnika u poeziji. Stoga im je Kur'an uputio izazov u domenu u kojem su se isticali. Izazov se postepeno uzdizao od toga da načine Kur'an sličan ovome, zatim da načine deset ajeta, ili da načine bar jedan ajet. O tome je Uzvišeni rekao:

> *A oni govore: "On ga izmišlja!" Reci: "Pa dajte vi jednu suru kao što je njemu objavljena, i koga god hoćete, od onih u koje mimo Allaha vjerujete, u pomoć pozovite, ako istinu govorite."*
>
> (Junus, 38)

Ali da je kojim slučajem Kur'an samo jezička mudžiza, on bi bio začahuren, jer je poslanstvo Muhammada, s.a.v.s., pečat svih poslanstava, koje je upućeno čitavom svijetu, a ne samo Arapima. Jezička mudžiza jeste izazov za Arape zato što je Kur'an objavljen na njihovom jeziku, ali u odnosu na muslimane nearape taj izazov ne postoji ukoliko bi mudžiza Kur'ana bila ograničena samo na nadnaravnost jezika i izraza.

Dakle, izazov mora biti upućen svim ljudima, a ne samo Arapima. Stoga je Kur'an došao i skinuo zastor gajba do

Dana sudnjega, da bi na taj način svakoj generaciji darovao mudžizu. Kur'an je skinuo zastor gajba prošlog i budućeg vremena, mjesta, i tako raskinuo sve zastore gajba da bi nam darovao mudžizu koja je prisutna do današnjeg dana i koja će trajati do Sudnjeg dana.

Kur'an je ispravio ono što su iskrivili prethodni narodi

Kako je Kur'an skinuo zastor prošlog vremena? Kur'an je donio vijesti o prethodnim narodima u korigovanom obliku da bi dokinuo greške koje su se bile već raširile, dodatke koji su bili pridodati prethodnim Allahovim knjigama, i dokinuo laži koje su bile izrečene o Allahovom stvaranju svijeta. Kur'an nam govori o početku stvaranja i načinu na koji se odvijao. Kur'an nam kazuje priču o stvaranju čovjeka, priču o Ademu i Havi, o stvaranju ljudi u paru: muška i ženska, da bi se osigurao kontinuitet umnožavanja broja ljudi. Moderna nauka, statistika, potvrdila je ono što nam je Kur'an ispričao. Statistika je potvrdila da se vremenom broj ljudi tokom historije povećavao, što znači da se broj ljudi smanjuje ukoliko se vratimo unazad u prošlost. Danas na svijetu žive milijarde ljudi, a prije nekoliko stoljeća taj je broj iznosio samo stotine miliona. Nekoliko stoljeća prije toga iznosio je desetine miliona. Ako se još više vratimo u prošlost, primjetit ćemo da je broj ljudi bio još manji i da je iznosio nekoliko hiljada, a potom nekoliko stotina. Nakon svega, doći ćemo do osnove: muškarca i žene, Adema i Have. Tako je časni Kur'an skinuo zastor s prošlosti čovječanstva i ispričao nam istinitu priču o početku stvaranja i počecima čovječanstva. Kur'an je isto tako skinuo zastor budućnosti obavještavajući nas o

ljudima koji će se pojaviti i govoriti da je čovjek majmun, da je osnova života ta i ta stvar, o ljudima koji će iznjedriti lažne teorije. Ne slušajte ih jer oni dovode u zabludu i žele da vi budete u zabludi. O tome je Uzvišeni rekao:

> *Ja nisam uzimao njih za svjedoke prilikom stvaranja nebesa i Zemlje, ni neke od njih prilikom stvaranja drugih, i za pomagače nisam uzimao one koji na krivi put upućuju.*
>
> (El-Kehf, 51)

Ovo se predskazanje budućnosti doista obistinilo. Došli su oni koji vode u zabludu i govore da je čovjek nastao iz te i te osnove, ali oni o Allahu izmišljaju laži. Svi ti ljudi pojavili su se da potvrde istinitost Kur'ana. Da kojim slučajem nisu donijeli svoje teorije koje ljude vode na krivi put, mogli bismo kazati da nas je Kur'an obavijestio o ljudima koji će se pojaviti i druge dovoditi u zabludu, koji će raspravljati o stvaranju nebesa i Zemlje, a njih nema. Mogli bismo postaviti pitanje: "Gdje su ti koji ljude vode u zabludu o kojima nas je obavijestio Kur'an." Oni su se pojavili onakvi kakvim ih je Kur'an opisao, što nas potiče da kažemo: "Slavljen neka je naš Uzvišeni Gospodar", Koji nas je obavijestio o ljudima koji će raspravljati o stvaranju nebesa, Zemlje i čovjeka, pa se to obistinilo. Tako je Uzvišeni Allah upotrijebio nevjernike i ljude koji dovode druge u zabludu u svrhu potvrde vjerovanja i istinitosti Kur'ana.

Mudžiza stvaranja i Allahova obavijest o njoj

Uzvišeni nas je obavijestio da je sve stvorio od muška i ženska:

> *I od svega po par stvaramo da biste vi razmislili.*
>
> (Ez-Zarijat, 49)

> *...i da On par, muško i žensko, stvara.*
>
> (En-Nedžm, 45)

Primjetit ćemo da riječ "zevdž" ne podrazumijeva dvije potpuno odvojene jedinke, kako to pada na pamet nekim ljudima, već podrazumijeva jedninu koja se očituje u dvije stvari koje su slične po osnovi stvaranja, a različite po svojim ulogama u životu. Nalazimo ovakav poredak kod svih stvorenja Uzvišenog Allaha. Sve životinje, biljke, insekti nastaju od para: muška i ženska. Ne postoji ni jedno stvorenje koje je nastalo samo od muška ili od ženska bez muška, izuzev ako se radi o nadnaravnostima putem kojih je Uzvišeni želio potvrditi Svoju moć u univerzumu i stvaranju. Adem je stvoren bez muškarca i bez žene, Uzvišeni ga je stvorio direktno. Havu je stvorio od muškarca bez žene jer ju je stvorio od Ademovog rebra. O tome je Uzvišeni Allah rekao:

> *O ljudi, bojte se Gospodara svoga, Koji vas od jednog čovjeka stvara, a od njega je i drugu njegovu stvorio, i od njih dvoje mnoge muškarce i žene rasijao.*
>
> (En-Nisa, 1)

Uzvišeni je Isaa, sina Merjeminog, stvorio od ženska bez muškarca. Tako su se upotpunila četiri stadija stvaranja:

- stvaranje bez muškarca i žene;
- stvaranje od muškarca, a bez žene;
- stvaranje od žene, a bez muškarca;
- stvaranje od muškarca i žene.

Sva bića u univerzumu stvorena su od muška i ženska, i mora se desiti oplodnja da bi došlo do rađanja. I moderna nauka došla je do tog zaključka. Kada ljudi hoće uništiti neku pošast ili neke insekte oni unište ili mužjake ili ženke, pa ta pošast ili vrsta insekata izumre. Ukoliko bi pak ostao i jedan par, pošast ili insekti iznova bi se pojavili u još jačem obliku.

Izabiranje onoga ko će se brinuti Merjemi

Konstatirali smo da je Kur'an skinuo zastor s gajba koji se tiče stvaranja. Pored toga, Kur'an je skinuo i zastor prošlosti i obavijestio nas o stvarima koje niko nije poznavao. Pročitat ćemo ajete kojima prethodi riječ:

Nisi bio...

da bi nam postalo očevidno kako je Kur'an skinuo zastor gajba.

Uzvišeni je rekao:

Ti nisi bio među njima kada su pera svoja od trske pobacali da bi vidjeli koji će se od njih o Merjemi brinuti, i ti nisi bio među njima kada su se prepirali.

(Alu-Imran, 44)

Komentar ajeta glasi: Muhammede nisi bio prisutan kada su bacali kocku radi Merjeme da bi izabrali onoga ko će se

o njoj brinuti. Merjemu je njena majka posvetila Uzvišenom Allahu. Kada ju je rodila, odnijela ju je svećenicima u Jeruzalem i kazala da ju je zavjetovala na službu Allahu. Zekerijja se želio o njoj brinuti i odgajati je, ali su i svi drugi željeli isto. Dogovorili su se da bace svoja pera pa da kockom izaberu onoga ko će se brinuti o Merjemi. Kocka je ukazala na pero Zekerijjaa, a.s., pa je on preuzeo brigu o njoj.

Uzvišeni je rekao:

Ti nisi bio na zapadnoj strani kada smo Musau poslanstvo povjerili, a nisi bio ni njegov savremenik.

(El-Kasas, 44)

Komentar ajeta: Ti nisi bio tamo kada je Allah razgovarao s Musaom na zapadnoj strani Sinajske gore.

Uzvišeni je rekao:

A ti nisi boravio među stanovnicima Medjena da im kazuješ riječi Naše, nego ti mi o njima kazujemo vijesti.

(El-Kasas, 45)

Komentar ajeta: Ti nisi živio među stanovnicima Medjena da bi znao šta se desilo Šuajbu, a.s., i ono što je govorio svome narodu onda kada ih je pozivao na Allahov put.

Uzvišeni je rekao:

To su nepoznate vijesti koje ti Mi objavljujemo; niti ti ni narod tvoj niste prije ovoga o tome ništa znali...

(Hud, 49)

Tako je Uzvišeni Svoga poslanika obavijestio o onome što nije znao ni on niti bilo ko od njegovih sunarodnjaka da

bi time potvrdio da je Allah Taj Koji je skinuo zastor s gajba koji se tiče prošlog vremena. Kada je Uzvišeni Allah Svome poslaniku otkrio zastor prošlosti, pokazao mu je stvari koje su ljudi željeli sakriti. Kur'an je također ispravio izmišljotine o vjerovjesnicima koje su stavljali u opticaj jevrejski svećenici, kao što je tvrdnja da je Sulejman, a.s., vladao pomoću sihira i onoga što su mu šejtani govorili. Uzvišeni je svome Vjerovjesniku objavio vijesti koje ni on ni njegov narod nisu poznavali. Da to nije tako, nevjernici bi mogli reći da je Poslanik te obavijesti uzeo od tog i tog čovjeka. Objava je donijela stvari koje nije znao ni sam Poslanik, s.a.v.s., ni njegov narod da bi ispravila ono što su vračari i drugi pripisali Allahovom putu, da bi svi znali da je ta ispravka došla od Uzvišenog Allaha, Koji je tako potvrdio istinu, a dokinuo neistinu, i da nakon toga više niko ne bude u stanju o tome raspravljati. Uzvišeni je rekao:

To su nepoznate vijesti, stvari koje su bile gajb i koje niko nije znao, pa ih je On otkrio Svome Poslaniku, s.a.v.s.

Ispravka onoga što su prethodne vjere pridodale Allahovim riječima

Uzvišeni Allah skinuo je veo s prošlog vremena da bi ispravio prethodne vjere i objelodanio način na koji su im neke stvari pridodate i lažno pripisane Allahu. Potom je Kur'an pred svojim Poslanikom raskinuo veo mjesta riječima:

Njegovo je ono što je na nebesima, i što je na Zemlji, i što je između njih, i što je pod zemljom.
(Ta-Ha, 6)

Obratimo pažnju na riječi Uzvišenog:

...i što je pod zemljom.

Mi danas znamo da se u unutrašnjosti Zemlje kriju bogatstva koja su veća i mnogobrojnija od onih na njenoj površini. Tako je Uzvišeni obavijestio Svoga poslanika u Kur'anu, koji se neće mijenjati do Dana sudnjega, o onome što se nalazi u unutrašnjosti Zemlje, a to je bilo skriveno svim ljudima. To je bio gajb mjesta, jer niko u trenutku objave Kur'ana nije znao ni zamišljao da se u unutrašnjosti Zemlje kriju ogromna bogatstva. Kur'an je skinuo veo s gajba mjesta i obavijestio nas o onome što je u unutrašnjosti Zemlje, na šta trebamo obratiti pažnju.

Uzvišeni je Poslaniku otkrio i drugu skrivenu stvar koja se tiče mjesta, riječima: "Bizantijci su pobijeđeni u susjednoj (najnižoj) zemlji..."[3]

U vrijeme objave Kur'ana riječ "edna" (najniža) tumačena je i shvatana kao zemlja koja je blizu zemlje Arapa. Mnogo poslije pojavile su se geološke karte, snimljene pomoću vještačkih satelita, koje su potvrdile da je područje u blizini Jeruzalema na kojem se desila ta odlučujuća bitka najniže područje na Zemljinoj površini. Tako nam je Kur'an i drugi put otkrio gajb koji je vezan za mjesto. Činjenica da je područje na kojem se desila bitka između Perzijanaca i Bizantijaca najniže na Zemljinoj površini postala je poznata tek nedavno.

Uzvišeni je Allah u Kur'anu naveo još jednu nadnaravnost koja je vezana za mjesto:

---

[3] Riječ u zagradi predstavlja autorovo tumačenje rječi "Edna" što odgovara doslovnom značenju riječi, dok je tumačenje "susjedna" navedeno u prijevodu Kur'ana od Besima Korkuta. Zbog lakšeg razumjevanja i praćenja autorovih misli doslovno značenje stavili smo u zagradu. Prim. prev.

Zar ne znaju nevjernici da su nebesa i Zemlja bili jedna cjelina, pa smo ih Mi raskomadali, i da Mi od vode sve živo stvaramo? I zar neće vjerovati?

(Al-Enbija, 30)

Kur'an nas je, dakle, obavijestio o činjenici da je osnova nebesa i Zemlje istovjetna, da su bili jedna cjelina i da je kasnije izvršeno njihovo razdvajanje.

Vjerovatno se još uvijek svi sjećamo iskustva čovjekovog uspinjanja na Mjesec, kao i toga da su znanstvenici prije okončanja tog eksperimenta snivali da će na površini Mjeseca naći neke nepoznate i strane sastojke, rude i hemijske tvari koje prije toga stanovnici Zemlje nisu poznavali. Tvrdili su da će se, ukoliko se te tvari pomiješaju s tvarima prisutnim na Zemlji, stvoriti nove supstance koje čovječanstvo dotad nije poznavalo. Snivali su o tom novom otkriću koje će promijeniti svijet. Mašta se rasplamsavala, a glave su bile prepune snova. Šta se desilo poslije toga?

Čovjek se popeo na Mjesec, hodao po njegovoj površini i donio uzorke stijena sa i ispod njegove površine. Kada se vratio na Zemlju, laboratorije su počele aktivno raditi, a rezultati analiza i ispitivanja pokazali su da je površina Mjeseca satkana od istih elemenata kao i Zemljina površina, i da njegove stijene imaju istu konstrukciju kao i Zemljine. Putovanje se završilo. Američki su zvaničnici te komade stijena počeli darivati značajnim gostima Sjedinjenih Država, ali je i to prestalo jer niko od posjetitelja nije želio imati stijenu koja postoji i na Zemlji. Nakon toga, putovanja na Mjesec prestala su potpuno. Oni koji su se popeli na Mjesečevu površinu potvrdili su da nema drugog boga osim Allaha, i da je Muhammed Njegov poslanik. Potvrdili su nadnaravnost

Kur'ana i činjenicu da ih je Kur'an prije četrnaest stoljeća obavijestio o Istini. Kada su se popeli na Mjesec, na njemu su našli kur'ansku istinu.

Možemo dugo i dugo redati primjere kako je to Uzvišeni Svome poslaniku, s.a.v.s., otkrio gajb-mjesta, i to ne samo na Zemlji, već na nebesima, morskim i zemaljskim dubinama. Prije Objave čovjek nije ništa znao o tim mjestima, i ona su mu bila gajb. Potom je Uzvišeni Allah čovjeku otkrio dio Svoga znanja, što je taj gajb učinilo vidljivim i stvarnim.

Kur'an je otkrio veo s ljudske duše

Kur'an je također otkrio i drugi veo gajba, veo s ljudske duše. Uzvišeni je obavijestio Svoga Poslanika o onome što su krile grudi licemjera i nevjernika, a što oni nisu javno iznosili:

> *U sebi govore:*[4] *"Trebalo bi da nas Allah već kazni za ono što govorimo."*
>
> (El-Mudžadela, 8)

Ovaj se ajet odnosi na licemjere i nevjernike. Riječi Uzvišenog: *Govore u sebi...* jesu dokaz da su oni te misli sakrili u sebi i da o tome nisu nikoga obavijestili. Da kojim slučajem nije bila istina da su oni to u sebi rekli, oni bi, želeći da napadaju i ruše ovu vjeru, kazali da je Muhammed govorio da smo u sebi kazali to i to, tvrdeći da je to objavio Uzvišeni Allah, a mi nismo kazali te riječi niti su nam one ikako naumpale. Ali Kur'an je otkrio ono što je u njima

[4] Ostupili smo od prijevoda Besima Korkuta: **I među sobom govore...** i pribjegli doslovnom značenju **I u sebi govore...** koje se uklapa u autorovo tumačenje. Prim.prev.

samima, što ih je zapanjilo. Bili su toliko iznenađeni istinom da im čak nije palo na pamet da lažno tvrde da to u sebi nisu kazali.

Ukoliko čitamo suru Et-Tevba, naići ćemo na brojne ajete u kojima Uzvišeni Poslanika, s.a.v.s., obavještava o onome što je u grudima licemjera:

> *Ima ih koji ti prigovaraju zbog raspodjele zekata.*
>
> (Et-Tevba, 58)

> *Ima ih koji vrijeđaju Vjerovjesnika govoreći: "On vjeruje što god čuje!"*
>
> (Et-Tevba, 61)

Potom je stigao izazov Uzvišenog koji se odnosio na sve ono što su licemjeri skrivali i smatrali da je to Vjerovjesniku, s.a.v.s., i vjernicima nepoznato. Uzvišeni je rekao:

> *Licemjeri se plaše da se vjernicima ne objavi sura koja bi im otkrila ono što je u srcima licemjera. Reci: "Samo se vi rugajte, Allah će doista na vidjelo iznijeti ono čega se vi plašite."*
>
> (Et-Tevba, 64)

Tako je Uzvišeni Allah Svome Poslaniku putem Objave otkrio ono šta je u srcima licemjera, a da se pri tome niko od njih nije usudio da te Allahove obavijesti proglasi lažnim.

Allah je nas je obavijestio o onome šta je u srcima licemjera

Uzvišeni je Allah iznio na vidjelo ono što je u srcima licemjera, onda kada su došli Poslaniku, s.a.v.s., da posvjedoče da je on uistinu poslanik. U suri El-Munafikun Uzvišeni kaže:

Kad ti licemjeri dolaze, oni govore: "Mi tvrdimo da si ti, zaista Allahov poslanik!" I Allah zna da si ti, zaista, Njegov poslanik, a Allah tvrdi da su licemjeri pravi lašci.

(El-Munafikun, 1)

Licemjeri su, dakle, došli da posvjedoče da je Muhammed Allahov poslanik, a Allah zna da je on Njegov poslanik. To znači da se riječi licemjera slažu sa svjedočenjem Uzvišenog Allaha. I pored toga što se ta dva iskaza poklapaju, Uzvišeni u istom ajetu tvrdi da su licemjeri lašci. Kako su lašci kada svjedoče isto ono što svjedoči Uzvišeni Allah? Odgovor leži u tome da su licemjeri to izgovorili svojim jezikom i posvjedočili da je Muhammed Allahov poslanik, ali su njihova srca to negirala i nisu vjerovala u Allaha i u Njegovog Poslanika. Kur'an je iznio na vidjelo ono što je u njihovim srcima i razotkrio njihovo licemjerstvo, čak i onda kada se radi o njihovom svjedočenju o poslanstvu Allahovog Poslanika, s.a.v.s.

Časni Kur'an otkrio nam je veo gajba s prošlog vremena, ispravio ono što su ljudi iskrivili i pridodali prethodnim Allahovim knjigama, otkrio nam gajb ljudske duše, iznio na vidjelo ono što nevjernici i licemjeri skrivaju u svojim srcima, nakon čega su se zbunili i nisu bili u stanju odgovoriti i opovrgnuti riječi Kur'ana. Kur'an je također otkrio veo

budućeg vremena, obavijestio nas o stvarima koje će se desiti za nekoliko dana, o stvarima koje će se desiti godinama i stoljećima poslije. Sve su se ostvarile, što ukazuje na to da je časni Kur'an otkrio veo s cjelokupnog gajba da bi ljudi znali da je Uzvišeni Allah Onaj Koji govori i Onaj Koji čini, da za Njega nema gajb, nepoznate, stvari i da ništa ni na nebu ni na Zemlji ne izmiče Njegovoj pažnji.

Treće poglavlje

UZVIŠENI NEKE STVARI POKAZUJE, A NEKE OSTAVLJA SKRIVENE

Uzvišeni Allah poznaje gajb prošlog i budućeg vremena. Mnogi ljudi pokušavaju otkriti veo tajne s gajba budućeg vremena i saznati događaje koji će se u njemu desiti. Zbog toga pribjegavaju prorocima, astrolozima i drugim ljudima trošeći na to mnogo novca, a da pri tome ne shvataju da je jedan od vidova Allahove milosti to što je budućnost učinio nepoznatom svakom čovjeku.

Ali ljudi žure i pokušavaju saznati sudbinu koju je Allah od njih sakrio. Da imalo shvataju, oni to ne bi činili, i pali bi na sedždu zahvaljujući Allahu zbog toga što im je sakrio događaje iz budućnosti. Da nije tako, život bi bio bezvrijedan i postao bi pakao.

Primjera radi, da nam je Uzvišeni Allah otkrio veo budućnosti, kako bi se onda osjećala majka koja unaprijed zna da će njen sin umrijeti kada dostigne dvadeset godina života? Kako bi se osjećala ta majka koja svaki dan gleda svoga sina znajući šta će mu se desiti? Kako bi mogla uopće živjeti? Kakav bi bio njen život kada bi i jutrom i večeri gledala svoga sina kako raste i stasava u muškarca znajući da će ga izgubiti tog i tog dana, te i te godine. Kakav bi bio život te majke? Zar nije Allahova milost to što joj je sakrio

događaje iz budućnosti, da bi živjela sretna, snivala i planirala svoj život, sve dotle dok ne stigne Allahova odredba. Tako će joj biti darovano dvadeset godina sreće umjesto dvadeset godina nesreće i iščekivanja neumitne odredbe.

Kako čovjek može gledati svoju budućnost znajući da će njegovo bogatstvo propasti i da će postati siromah? Ili da će ostati bez svoje službe i postati nezaposlen, ili da će ga njegova djeca ostaviti samoga kada doživi starost ili ga smjestiti u starački dom. Kakav bi bio život tog čovjeka, kako bi on uopće živio?

Nada da će budućnost biti bolja od današnjice daje nam životnu snagu da podnesemo napore i teškoće koje život nosi sa sobom. Mi se nadamo da će naredni dani ukloniti naše teškoće i pred nama otvoriti sva zatvorena vrata. Ta nada ispunjava naša srca, a životni događaji prolaze, nekada dobri nekada zli, nekada slatki, a nekada gorki.

Ta nada u bolje sutra podstiče nas na rad, na kultiviranje zemlje, i na sve postupke koje iziskuje ovosvjetski život. Da kojim slučajem znamo buduće događaje i nedaće koje nam oni nose, mi ništa ne bismo radili, a možda bi nas to saznanje, Bože sačuvaj, dovelo do samoubistva da bi se riješili onoga što smo unaprijed saznali, a nismo željeli da ostanemo u životu da nam se to ne bi desilo.

Dakle, iz svega navedenog postalo nam je očito da je Uzvišeni Allah iz Svoje milosti od nas sakrio naše buduće doživljaje, da bi živjeli život ispunjen nadom, a ne bolom, da bi uživali u našim životima umjesto da nesretno živimo. Tu milost mnogi ljudi odbijaju, uporno troše novac da bi pokušali saznali šta će im se desiti u budućnosti! U odredbi Uzvišenog Allaha uvijek je milost, pa šta bismo da znamo našu sudbinu, a da izgubimo milost? U svakoj Allahovoj

odredbi i određenju jeste mudrost, ali je mi nekada ne zapažamo. Skrivanje budućih događaja od ljudi predstavlja milost za čitavo čovječanstvo.

Kako je Kur'an otkrio veo budućnosti?

Postoje neke druge stvari s kojih je Kur'an skinuo veo gajba. Počet ćemo s primjerom rata između Perzijanaca i Bizantinaca. Naime, za vrijeme Objave buknuo je rat između Perzijanaca i Bizantinaca, u kojem su Perzijanci pobijedili. Nevjernici su se radovali tom ishodu zbog toga što su Perzijanci također nevjernici, dok su Bizantinci sljedbenici Knjige, kršćani. U isto vrijeme, taj je događaj rastužio muslimane.

Rat koji je buknuo između dvije tada velike države nije imao nikakvu vezu s islamom niti s njegovim jasnim putem, ali je Uzvišeni potvrdio pravilo i zakon u univerzumu - da će onaj u čijem srcu ima imana pobjediti nevjernika. Perzijanci su obožavali vatru, dok su Bizantinci bili kršćani-sljedbenici Knjige. Uzvišeni je tada Svome Poslaniku objavio riječi:

> *Elif-Lam-Mim. Bizantinci su pobijeđeni u susjednoj zemlji, ali oni će, poslije poraza svoga, sigurno pobijediti, za nekoliko godina – prije, i poslije, Allahova je odluka – i tada će se vjernici radovati Allahovoj pomoći, – On pomaže kome hoće, On je silan i samilostan.*
>
> (Er-Rum, 1-5)

Ovaj je ajet obznanio da će Bizantinci za nekoliko godina pobijediti. Nevjernici su tada kazali da su to Muhammedove riječi i da Bizantinci neće pobijediti. Vjernici su kazali da su to Allahove riječi objavljene Muhammedu, s.a.v.s., i da će Bizantinci biti pobjednici.

Rasplamsala se je rasprava i stigla dotle da su se nevjernici opkladili da Bizantinci neće pobijediti, a muslimani da će oni ipak biti pobjednici. Jedan od onih koji su se opkladili bio je Ebu Bekr es-Sidik, r.a., čiji su zalog bile četiri deve na pobjedu Bizantinaca koja će se desiti za sedam godina.

Prošlo je sedam godina, bitka se nije desila, a Bizantinci nisu pobijedili. Nevjernici su se obradovali i počeli izazivati sumnju kod muslimana prema Kur'anu i njihovoj vjeri. To je Ebu Bekr spomenuo Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., koji mu je rekao: "Koliko je kod vas 'nekoliko godina'?" Ebu Bekr je rekao: "Manje od deset." Poslanik, s.a.v.s., rekao mu je: "Idi i produži rok", pa ga je on produžio za još dvije godine. Za manje od dvije godine Vizantinci su pobijedili Perzijance. Muslimani su se radovali, a Allahov Poslanik, s.a.v.s., zabranio je Ebu Bekru i drugim ashabima da uzmu novčani zalog opklade rekavši im da je islam ne podržava i ne dozvoljava.

Moramo se zapitati: "Ko je mogao odrediti rezultat bitke koja će se desiti za devet godina? Ko je mogao odrediti ko će u njoj biti pobjednik, a ko pobjeđen? To je objavio Kur'an, čije je učenje ibadet, i koji se neće izmjeniti do Sudnjeg dana. Ko bi mogao garantirati da će se neki događaji uopće dogoditi za devet punih godina? Ko bi mogao garantirati da će neprijateljstvo potrajati tokom svih tih godina?

Zar nije postojala mogućnost da se prvaci Bizantinaca i Perzijanaca dogovore i sklope primirje, a da se bitka upoće ne dogodi? Zar nije postojala mogućnost da se dogodi bitka, ali da u njoj pobijede Perzijanci jer su i Bizantija i Perzija velike države? Pripreme za rat trajale su devet godina. Zar nije bilo moguće da Perzijanci tokom tih devet godina usavrše svoje oružje, što bi im osiguralo pobjedu nad Bizantincima?

Zašto Kur'an uopće govori o ovoj bitki pošto je on knjiga Upute i Pravog puta, a ova bitka nije vezana za njega? Zato što Allahovo znanje obuhvata sve događaje u univerzumu, a riječi Kur'ana Allahove su riječi, Koji je Stvoritelj cjelokupnog univerzuma. Ni jedna stvar u univerzumu ne može se desiti bez Njegovog znanja i volje. Kada On hoće nešto, On samo kaže: 'Budi', i to biva.

Kur'an je objavio neke stvari koje su znane samo Allahu, na koje ukazuje, ali ih potpuno ne razotkriva. Kur'an nam je objelodanio svoju odredbu u vezi s bitkom koja će se desiti za devet godina, mada niko nije mogao prognozirati ishod ni na početku ni u samom toku bitke. Svaka strana ulazi u bitku s uvjerenjem u vlastitu pobjedu. Da nije tako, ne bi se ni upuštala u rat. Potom događaji teku i ishod bitke bude u skladu s Allahovom odredbom. Time je časni Kur'an raskinuo veo gajba budućeg vremena u vezi s bitkom koja će se dogoditi za devet godina, da bi ljudi znali da Uzvišeni Allah zna tajne nebesa i Zemlje i da čini ono što hoće.

Harf "Sin" u Kur'anu

Kur'an nastavlja sa skidanjem vela gajba budućeg vremena. Svaki kur'anski ajet koji počinje riječima: *Sin. Se-* ... ukazuje na to da će se događaji desiti u budućnosti. Kada kažeš *Se ef'alu* (*Uradit ću*), to znači da to još nisi uradio jer, u protivnom, ne bi upotrijebio harf Sin, koji ukazuje na događaj koji će se desiti u budućnosti, a koji se nije desio u prošlosti niti se već događa u sadašnjem vremenu.

Uzvišeni je Allah u Svojoj Jasnoj knjizi, govoreći o pitanju promjene kible, rekao:

Neki ljudi kratke pameti reći će: "Šta ih je odvratilo od kible njihove, prema kojoj su se okretali?

(El-Bekara, 142)

Uzvišeni je u navedenom ajetu kazao:

Neki ljudi kratke pameti reći će...

što znači da to nisu bili rekli u trenutku objave ajeta, ali je Allah znao da će oni kazati te riječi. Uzvišeni je Allah otkrivanjem onoga što će nevjernici reći u budućnosti iznio jednu vjersku tvrdnju pred neprijatelje vjere koji su u mogućnosti da je ruše ukoliko se suzdrže od izgovaranja tih riječi o kojima nas je Allah obavijestio. Nevjernici su bili u stanju da o promjeni kible ne kažu ništa, a da potom vjernicima kažu:

O tome niko nije rekao ništa, Kur'an je rekao da ćemo to reći, a mi to nismo kazali.

Ali oni su to ipak kazali i time potvrdili jednu od tvrdnji vjere koju su u isto vrijeme željeli uništiti, zato što je Kur'an skinuo zastore gajba.

U razradi teme dolazimo do časnog ajeta objavljenog u Meki, dok su muslimani bili nemoćna manjina koja nije imala ni snage ni moći.

Uzvišeni je rekao:

Skup će sigurno poražen biti, a oni će se u bijeg dati.

(El-Kamer, 45)

Kada je ovaj ajet objavljen, Omer b. Hattab rekao je: "Koja skupina, pa mi smo potlačena manjina!!"

Prošle su godine, muslimani su odselili u Medinu, i dogodila se Bitka na Bedru, prva bitka u kojoj su nevjernici poraženi, a muslimani bili pobjednici, i pored činjenice da su nevjernici bili velika skupina, a muslimani malobrojna. Broj nevjernika u ovoj bitki iznosio je gotovo hiljadu, dok je broj vjernika iznosio samo tri stotine. I pored toga, nevjernici su poraženi. Tada je Omer b. Hattab, r.a., zaplakao i rekao: "Istinu si rekao, Gospodaru: 'Skup će sigurno poražen biti, a oni će se u bijeg dati.'"

U isto vrijeme, Kur'an nije skinuo zastor gajba s događaja koji dolaze od Allaha i u kojima čovjek nema izbora, i u tome je potvrda Njegove moći. Nasuprot tome, Kur'an je skinuo zastore gajba u stvarima u kojima čovjek ima slobodu izbora, tako da može to uraditi ili ne uraditi shodno vlastitoj volji.

Uzvišeni Allah želio je da čovjek o pitanju vjerovanja ima slobodan izbor, tako da može da vjeruje ili ne vjeruje. Čovjek je u stanju iskazati svjedočenje da nema drugog boga osim Allaha i da je Muhammed Njegov poslanik ili pak izgovoriti riječi nevjerovanja, neka nas Uzvišeni od toga sačuva, shodno vlastitom izboru.

Uzvišeni je rekao:

Pa ko hoće- neka vjeruje, a ko hoće – neka ne vjeruje!

(El-Kehf, 29)

Kur'an je govorio o imanu koji je rezultat slobodnog izbora da bi raskinuo zastore gajba. Uzvišeni je također rekao:

Neka propadne Ebu Leheb, i propao je! Neće mu biti od koristi blago njegovo, a ni ono što je stekao, ući će on sigurno u vatru rasplamsalu,

a žena njegova koja spletkari; o vratu njenu bit će uže od ličine isukane!

(El-Leheb, 1-5)

Ova sura govori o Ebu Lehebu, amidži Allahovog Poslanika, s.a.v.s., da bi obznanila da će umrijeti kao nevjernik i da će ući u vatru. Ajet se tiče pitanja koje je rezultat slobodnog izbora, a to je pitanje vjerovanja.

Šta se moglo desiti kada je objavljena ova sura i kada ju je Allahov Poslanik, s.a.v.s., proučio vjernicima? Da je kojim slučajem Ebu Leheb sabrao arapska plemena i kazao: "Muhammed je u Kur'anu, za koji tvrdi da mu se objavljuje s neba, rekao da ću umrijeti kao nevjernik i da ću ući u vatru, a ja evo pred vama obznanjujem svoje prihvatanje islama. Svjedočim da nema drugog boga osim Allaha i da je Muhammed Njegov poslanik, da biste znali da se Muhammedu ništa ne objavljuje i da su to njegove, a ne Allahove riječi." Da je to Ebu Leheb kojim slučajem rekao lažno i licemjerno, srušio bi vjeru iz njenog temelja. Ali i pored toga što je Uzvišeni Allah u ruke jednog od najvećih neprijatelja islama stavio stvar koja može srušiti cijelu vjeru, Ebu Lehebu nije palo na pamet da to učini.

Tako je Kur'an raskinuo zastore gajba budućeg vremena, čak i u stvarima koje su rezulat slobodnog izbora. Bilo je moguće da i Ebu Leheb prihvati islam kao što su to učinili mnogi nevjernici. Uzvišeni je iz nevjerovanja u vjerovanje uputio Omera b. Hattaba, r.a., Ebu Sufjana, Halida b. Velida, Amra b. Asa, Ikrimu b. Ebu Džehla. Svi su oni prije toga bili prvaci nevjerovanja, ali ih je Uzvišeni uputio u vjerovanje, upotpunio njihov islam, tako da su postali ljudi koji su pomogli vjeru i radili na njenom širenju po čitavom svijetu.

Otkrivanje zastora budućnosti s ljudskog tijela

Uzvišeni je Allah otkrio zastore gajba budućeg vremena s ljudskog tijela. Časni Kur'an spomenuo nam je razvoj zametka u stomaku majke krajnje precizno, što ni savremena medicina nije u stanju učiniti.

Uzvišeni je Allah rekao:

> *Mi smo, zaista, čovjeka od biti zemlje stvorili, zatim ga kao kap sjemena na sigurno mjesto stavili, pa onda kap sjemena ugruškom učinili, zatim od ugruška grudu mesa stvorili, pa od grude mesa kosti napravili, a onda kosti mesom zaodjenuli, a poslije ga kao drugo stvorenje, oživljujemo, – pa neka je uzvišen Allah, najljepši stvoritelj!*
>
> (El-Mu'minun, 12-14)

Kur'an je podrobno opisao proces stvaranja. Na prvom mjestu spomenuo je da je čovjek stvoren od zemlje koja je prisutna na svakom mjestu planete. Znanstvenici su izvršili analizu zemlje i uvidjeli da se sastoji od 18 elemenata. Neki od njih su: željezo, kalijum, magnezijum, natrijum. Znanstvenici su također uvidjeli da se ljudsko tijelo sastoji od istih elemenata od kojih se sastoji zemlja. Potom su, nakon otkrića savremnih naučnih uređaja, promatrali i snimali unutrašnjost materice majke i uvidjeli da razdoblja razvoja zametka do krajnjih granica preciznosti odgovaraju onima koji su spomenuti u časnom Kur'anu.

Uzvišeni nam je otkrio gajb koji se tiče razdoblja stvaranja unutar materice majke, što nije bilo poznato nikome, niti je iko za vrijeme Objave Kur'ana mogao doći do tog otkrića. To

otkriće zahtijeva korištenje preciznih uvećavajućih uređaja koje svijet prije 14 stoljeća nije poznavao.

Jedna od nadnaravnosti Kur'ana jeste i to što je Uzvišeni, obavještavajući nas o stanovnicima Pećine i njihovom dugom spavanju, rekao:

Mi smo ih prevrtali sad na desnu, sad na lijevu stranu.

(El-Kehf, 18)

Mnogo godina poslije objave Kur'ana savremena je medicina utvrdila da se bolesnik koji je pogođen bolešću koja mu je oduzela moć kretanja i vezala ga za bolesničku postelju na dugo vrijeme mora okretati na desnu i lijevu stranu da se ne bi otvorile rane na njegovom tijelu, što bi mu izazvalo opasne zdravstvene probleme.

Uzvišeni nas je također obavijestio o još jednoj tajni ljudskog tijela, a to je činjenica da su živci čovjeka smješteni direktno ispod kože. Ukoliko se spali koža čovjeka, on više neće osjećati bol. Uzvišeni je, govoreći o stanovnicima vatre i kazni u kojoj se nalaze, rekao:

Kad im se kože ispeku, zamijenit ćemo im ih drugim kožama da osjete pravu patnju...

(En-Nisa, 56)

Savremena je nauka nakon preciznih studija o živcima čovjeka, potvrdila da se predjeli osjetila nalaze direktno ispod kože. Ukoliko se ona spali, čovjek više ne osjeća bol.

Mnogobrojna kazivanja o gajbu budućeg vremena

Kur'an na mnogo mjesta govori o pitanjima i događajima koji se tiču budućnosti. Kada zastor budućnosti nestane i kada ti događaji postanu stvarnost sadašnjeg vremena, nama postane očita preciznost tajni iz gajba koje nam je otkrio Kur'an. Kako vrijeme prolazi i Allah nam otkriva nešto od Svoga znanja o univerzumu, mi neprestano uviđamo da je Kur'an skinuo veo gajba budućeg vremena i obavijestio nas o stvarima koje će se desiti, da bi znali da jedino On zna sve tajne nebesa i Zemlje, da samo On zna gajb, i da ga niko drugi od stvorenja ne zna. Nijedno stvorenje ili knjiga, ni prije ni poslije objave Kur'ana, nisu doprli do tajni univerzuma.

Savremena nauka potvrdila je da ne postoji nikakva proturječnost između naučnih činjenica i časnog Kur'ana. Kada kažemo naučne činjenice, onda mislimo na stvarne činjenice, a ne na lažne činjenice, pretpostavke, nagađanja i slično. Još uvijek se sjećam kako je Univerzitet Kalifornija u Sjedinjenim Američkim Državama prije više godina obznanio da je došao do međuvrste između čovjeka i majmuna. Naime, tvrdili su da su u iskopinama pronašli tijelo s lubanjom majmuna, a licem čovjeka. Potom se razotkrilo da je vješt prevarant napravio lubanju majmuna s licem čovjeka. Sastavio ju je krajnje spretno, tako da je prevara mogla biti otkrivena samo pomoću uređaja s velikim stupnjem preciznosti.

Kada se dešava proturječnost između Kur'ana i nauke?

Proturječnost između Kur'ana i nauke dešava se iz dva razloga:

1. zbog toga što je naučna činjenica lažna;
2. zbog toga što je kur'anski ajet pogrešno shvaćen ili pogrešno protumačen.

Uzvišeni je rekao:

A Zemlju smo prostrli...

(El-Hidžr, 19)

Kada je objavljen ovaj ajet, nije postojala nikak proturječnost između onoga što oči vide i onoga što spominje časni Kur'an, jer čovjek pred sobom vidi Zemlju, koja je prostrta. Poto je Uzvišeni Allah otkrio Svojim stvorenjima tajne univerzuma koje je On htio, pa je nauka utvrdila da je Zemlja okrugla. Zatim je čovjek krenuo u osvajanje svemira, pa su istraživači napravili snimke Zemlje koji su potvrdili da je ona loptastog oblika. Neki učenjaci vjere uzrujali su se, i onoga ko je tvrdio da je Zemlja loptasta optužili za nevjerstvo, jer nisu razumjeli suštinu ovog kur'anskog ajeta. Uzvišeni je rekao:

A Zemlju smo prostrli,

ali nije rekao kako i koji dio Zemlje. Stoga, kad god dođeš u neki dio Zemlje, naći ćeš je da je pred tobom prostrta, što nije moguće osim kada je Zemlja loptasta. Da je kojim slučajem u obliku šestougla, četverougla, trougla ili u bilo kojem drugom obliku, došao bi na svom putu do njene ivice, i ne bi je našao rasprostrtu ispred sebe. Samo kada je Zemlja u obliku lopte, možeš je naći ispred sebe prostrtu

kada dođeš u bilo koji njen predio. Ukoliko se pak ukrcaš na avion u bilo kojem djelu svijeta i letiš pravolinijski, vratićeš se na mjesto s kojeg si krenuo na putovanje. To je moguće samo kada je Zemlja loptastog oblika. Svi istraživači, pa i oni iz zapadnih zemalja koji pokušavaju baciti sumnju u istinitost Kur'ana i koji na to troše ogromne iznose novca, nisu mogli potvrditi da postoji bilo kakva proturječnost između zakona univerzuma i zakona Kur'ana. U isto vrijeme, postoje brojna istraživanja koja potvđuju postojanje proturječnosti između svetih knjiga objavljenih prije Kur'ana i naučno potvrđenih činjenica univerzuma. To je zbog toga što su ih narodi kojima su objavljene iskrivili, dodali im svoje vlastite riječi i tvrdili da su Allahove!!

Šta je s pet Božanskih tajni?

U posljednje vrijeme događa se velika rasprava oko pet Božanskih tajni koje je Uzvišeni zadržao za Sebe i koje nije pokazao nikome od Svojih stvorenja. Te tajne sadržane su u riječima Uzvišenog:

> *Samo Allah zna kada će Smak svijeta nastupiti, samo On spušta kišu i samo On zna šta je u matericama, a čovjek ne zna šta će sutra zaraditi i ne zna čovjek u kojoj će zemlji umrijeti; Allah uistinu sve zna i o svemu je obaviješten.*
>
> (Lukman, 34)

Neki kažu da su se neke od tih Božanskih tajni u posljednje vrijeme razotkrile, i tvrde da ljudi danas mogu spustiti kišu, da medicinski pregled može otkriti spol novorođenčeta, nakon što ga majka zanese, da postoje pred-

skazanja o Sudnjem danu koja kažu da će nastupiti 2000 godine ili nedugo poslije toga!! Neki tvrde da medicina, nakon svog velikog napretka, može odrediti koliko je čovjeku ostalo od života. Neki čak tvrde da savremena medicina može produžiti ljudski život. U naprednim državama usljed velike brige za zdravlje ljudi prosječan ljudski vjek veći je od onoga u zaostalim državama. Oni kažu da su korištenjem kompjutera u stanju precizirati običaje kupovine čovjeka i odrediti prosječan prihod u bilo kojem trgovinskom objektu tako što će ponuditi robu na način koji odgovara običajima kupovine ljudi. O tome su kazali mnogo riječi, ali su sve one neistinite, prepune podvala i proizašle iz nerazumijevanja ajeta časnog Kur'ana.

Četvrto poglavlje

ON JEDINI ZNA KAD ĆE KRAJ VREMENA BITI

Pet je stvari Allah učinio znanim i dostupnim samo Njemu, Uzvišenome, bez bilo kakve mogućnosti da neko od stvorenja spozna te stvari.

Ovih dana određeni broj ljudi, neznalica, iznosi u javnost informacije da su ove Božanske tajne, ili jedan dio njih, do sada dostupne samo Njemu, otkrivene i postale dostupne cjelokupnoj javnosti. A prva od tih stvari, čija je tajnovitost, po njima, razotkrivena, jeste trenutak Smaka svijeta.

Čak su neki predskazivači budućnosti u Sjedinjenim Američkim Državama i Indiji pokušali utvrditi tačan datum tog događaja, pa je tako, prije nekoliko godina u SAD-u, nekoliko astrologa izvijestilo javnost o "tačnom" datumu Smaka svijeta, a u to je povjerovao veliki broj ljudi. U danu, koji su oni "odredili" za Smak svijeta, veliki broj ljudi napustio je svoje domove i uputio se ka visokim brdima gajeći lažnu nadu da ih visoka brda i planine mogu spasiti od Allahove odredbe. Ti su ljudi ispustili iz vida činjenicu da će i brda biti zdrobljena i da će nestati, kao i sve drugo, kada taj trenutak nastupi.

Ovaj postupak ljudi, koji odbacuju vjeru, nije se nimalo promijenio od početka života na našoj planeti, i on je u svojoj

suštini neutemeljen, i nema argumente koji govore u prilog njegove održivosti. A na kraju, on je i ljudski proizvod, pa ga i ta dimenzija ograničava.

Ova skupina ljudi, koja je potražila spas u planinama, bježeći pred Smakom svijeta, postupila je isto onako kao što je postupio sin Nuha, a.s., kada se desio Potop, koji je spas odlučio potražiti na vrhu brda. Kada ga je Nuh pozvao da se ukrca u lađu, zajedno s onima koji su vjerovali, a koja je bila u tom trenutku jedini put spasa i izlaza, on je odgovorio da će se skloniti od potopa odlaskom na neko veliko brdo. O tom događaju nas Uzvišeni u Kur'anu, izvještava:

I ona ih je ponijela na valovima kao brda i Nuh zovnu sina svoga koji se nalazio podaleko: "O sinko moj, ukrcaj se s nama, ne budi s nevjernicima!", a on reče: "Sklonit ću se na kakvo brdo koje će me od vode zaštititi." "Niko danas od Allahove kazne neće pošteđen biti, osim onoga kome se On smilovao!", reče Nuh, i val ih razdvoji, i on potopljen bi.

(Hud, 42-43.)

Jasna su nam, dakle, razmišljanja nevjernika, koji misle da se mogu spasiti od Allahovog određenja, i razmišljanja vjernika, koji stoje u čvrstom uvjerenju da niko ne može pobjeći od onoga što je Allah odredio da se desi nekome.

Ljudi u SAD-u, koji su bježali u planine od Smaka svijeta, nimalo se ne razlikuju od postupka nevjernika u Nuhovo vrijeme. Kur'an, preko svoga Poslanika, iznosi viziju i razmišljanje vjernika o navednoj temi u sljedećim riječima:

Niko danas Allahove kazne neće pošteđen biti, osim onoga kome se On smilovao...

Laž astrologa

U Indiji, također, astrolozi su destine puta predskazivali trenutak Kraja vremena, pa se nije ni jedno njihovo predskazanje obistinilo. Međutim, ono što je neobično u ovo naše vrijeme, jeste to da se pojavio određeni broj ljudi koji koriste Kur'an kao argument da bi "precizno" utvrdili datum nestanka života na Zemlji. Tako su po svojoj logici i razmišljanju iznosili brojeve, koji navodno odražavaju vrijednost harfova kojima se otvaraju kur'anska poglavlja, pa su izvodeći računske operacije s njima, dobili godinu u kojoj će se to i desiti, te je kod jednih to 2000. godina, a kod drugih 2013. godina.

Osim ovih, tu su još i mnoge druge gluposti, koje imamo priliku čitati ovih dana, a koje nisu ništa drugo do očita laž.

O ovome nam Uzvišeni govori u sljedećem tekstu:

> *Samo Allah zna kad će Smak svijeta nastupiti, samo On spušta kišu i samo On zna šta je u matericama, a čovjek ne zna šta će sutra zaraditi i ne zna čovjek u kojoj će zemlji umrijeti; Allah, uistinu, sve zna i o svemu je obaviješten.*
>
> (Lukman, 34.)

U ajetu je Uzvišeni nabrojao pet, isključivo Njemu, poznatih stvari, tajni, koje nikome drugom otkrivene nisu, a koje su predmet naše detaljne analize u ovome, sljedećem poglavlju, ako Bog da.

Pitanje Smaka svijeta nije uopće novo, već je rasprava o njemu otvorena od početka života na Zemlji. Tako su poslanici pitani o tome, a ljudi i dan-danas, uporno otvaraju raspravu o tom pitanju, iako su njihov životni vijek i vrijeme koje provedu na ovom svijetu kratkoga daha.

U tom kontekstu, Božiji je Poslanik u hadisu rekao: "Čovjeku kada preseli s ovoga svijeta, već je nastupio Kijametski dan."

Ovo treba razumjeti u svjetlu čovjekovog, već tada, susreta i viđenja onoga što pripada svijetu gajba, kao što su, Džennet, Džehennem, meleki i drugo.

Svijet gajba njemu tada postaje pojavnim. Pa, iako je ograničen njegov životni vijek, čovjek ne prestaje postavljati pitanja o trenutku kraja vremena.

Rekao je o navedenoj temi Uzvišeni:

> *Pitaju te o Smaku svijeta kada će se zbiti. Reci: "To zna jedino Gospodar moj, On će ga u njegovo vrijeme otkriti, a težak će biti nebesima i Zemlji, sasvim će vam neočekivano doći." Pitaju te kao da ti o njemu nešto znaš. Reci: "To samo Allah zna, ali većina ljudi ne zna."*
>
> (El-E'raf, 187.)

U ajetu je pitanje postavljeno Božijem Poslaniku, Bog ga blagoslovio i spasio ga. Međutim, ko to pitanje postavlja? Jesu li to nevjernici? Naravno da nisu, jer oni ne vjeruju u Kijametski dan, tako da i ne postavljaju pitanje o trenutku njegovog zbivanja.

Dakle, jasno je da pitanje postavlja neko ko vjeruje u taj čas. I upravo to su pitali jevreji, koji u svojim svetim knjigama čitaju da je taj čas jedino Uzvišenome Bogu poznat,i nikome drugome, pa su na ovaj način željeli staviti na ispit Muhammeda, a.s, nadajući se da će im dati precizan odgovor i tačan datum tog događaja.

Ovo bi im poslužilo kao izlika da optuže islam, pokušavajući prebaciti Božijem Poslaniku neautentičnost i neute-

meljenost Objave. Poslanik, koji prenosi ljudima Božiji sistem i plan, ne stidi se utvrditi da mu nije poznata činjenica o Času posljednjem, jer to ne šteti njegovoj misiji, već ide u prilog savršenstvu i potpunosti znanja Uzvišenoga, Koji mu dostavlja Svoju Riječ. Dočim, oni koji ljude pokušavaju pridobiti za svoj ovozemaljski program govore da imaju kod sebe sve znanje svijeta, a to predstavlja očitu obmanu i laž.

Kraj vremena i jevreji

Jevreji su postavljali Poslaniku, a.s, pitanja koja se tiču duše, Zulkarnejna, pa im je on dao iste one informacije o tim stvarima, koje mogu pronaći u svojoj knjizi, Tevratu. Jedino im je drugačiji odgovor dao na pitanje o mladićima iz pećine Kehf, a o čijem je broju godina, provedenih u tom prostoru dao Uzvišeni u ajetu:

> *A oni su ostali u pećini svojoj tri stotine i još devet godina.*
>
> (El-Kehf, 25)

Jevreji su bili začuđeni brojem tri stotine i devet, pa su konstatirali da im je broj od tri stotine godina jasan, ali ovih dodatnih devet godina predstavlja nepoznanicu za njih.

Njihovom znanju izmakla je činjenica da je Allah za proračun uzeo mjesečev (lunarni) kalendar, koji je najtačniji kalendar, te da je Njegova odluka da to bude kalendar Muhammedovog, a.s., ummeta.

Broj dana u godini po ovome, lunarnome, kalendaru manji je za jedanaest dana i jednu trećinu dana od broja dana po sunčevome kalendaru, pa je zato broj od tri stotine i devet godina računajući po lunarnom kalendaru ravan broju tri stotine po sunčevome računanju vremena.

U ovom slučaju jevreji su postavili pitanje o Smaku svijeta i tačnom trenutku njegovog događaja. Poslanikov je odgovor glasio da znanje o njemu pripada isključivo Allahu, dž.š., i da će samo On otkriti trenutak njegovog događaja, i to onda kada već dođe vrijeme da on nastupi.

A značenje da će taj događaj "biti težak", kako se spominje u ajetu, znači da masa bude teža i veća od onoga koji je nosi. Poznato je, naime, da kada masa nečega bude lakša od onoga ko je preuzima na sebe, onda to ne predstavlja problem.

Naprimjer, ti kada preuzimaš u ruke nešto čija je masa jedan kilogram ili dva, nećeš u tome naći nikakve poteškoće, jer je snaga tvojih ruku mnogo veća od preuzete kilaže.

Međutim, ukoliko težina nečega što želiš podići bude stotinu kilograma, onda ćeš naići na prepreku i nećeš to moći, jer to nadilazi tvoju ukupnu masu.

Ali kada govorimo o težini, onda nam je, naravno, poznato, da je riječ o nečemu što je konkretno i materijalno, pa kako da taj događaj bude težak nebesima u tom materijalnom smislu, kao što o tome Uzvišeni izvještava?

Pojam težine može se posmatrati s tri različita aspekta: materijalnog, idejnog i intelektualnog.

Tako, naprimjer, ako damo studentu prve godine studija na arhitekturi zadatak koji je po planu i programu predviđen za apsolventa, on ga neće biti u stanju riješiti, pa će utvrditi da je taj zadatak *težak* za njega. Dakle, njegove razumsko-intelektualne sposobnosti neće biti u stanju odgovoriti na taj problem, a u isto vrijeme to će imati psihološku težinu i pritisak za njega.

Isto tako, kada se nađemo u društvu s čovjekom, koga ne volimo i prema kome osjećamo odbojnost, kazat ćemo, nakon što završimo sa sijelom, da je ovo bilo *teško društvo*.

Dakle, bilo je teško u psihološkom smislu, za tvoju dušu, a to predstavlja najspecifičniji oblik težine.

"A težak će biti nebesima"

Uzvišeni Allah ističe da će trenutak nestanka svijeta *biti težak nebesima*, na kojima su meleki, koji nemaju informaciju o tome kad će se zbiti taj događaj. Allah je melekima naredio da učine sedždu u znak poštovanja Ademu, prvom čovjeku, i obavezao neke od meleka da budu u funkciji čovjeku. Meleki su radosni kada imaju priliku vidjeti na Zemlji poniznog i poslušnog čovjeka, a neveseli su kada Zemljom hode nepokorni i osioni ljudi.

Oni zato jedva čekaju da nastupi Smak svijeta, kako bi onaj pokorni čovjek dobio prikladnu, zasluženu, nagradu, a onaj nepokorni, zasluženu kaznu.

Taj trenutak i njima je težak, jer osjećaju tjeskobu zbog toga što grešnik uživa u ljepoti Božijih blagodati, iako nastavlja sa svojom neposlušnošću i griješenjem prema svome Gospodaru. Zato meleki priželjkuju što skoriju kaznu za njega, a u isto vrijeme svjedoci su brojnih iskušenja i teškoća kroz koje s uspjehom prolazi vjernik na ovome svijetu, pa željno iščekuju trenutak kraja vremena, da vjernik bude nagrađen za dobro koje je radio.

Dakle, Smak svijeta bit će težak Zemlji, jer će se veliki događaji, tom prilikom, na njoj desiti, i svako ko vjeruje u taj čas, boji ga se.

Težak će, kao što vidimo, biti i nebesima, zato što meleke ispunjava srdžba zbog neposlušnosti ljudi prema Bogu, pa oni jedva čekaju da se on i desi.

Taj događaj desit će se veoma neočekivano, a to potvrđuje i sljedeći hadis Božijeg Poslanika:

"Smak svijeta neće nastupiti sve dok sunce ne izađe sa zapada,a kada se bude otuda pojavilo, svi će ljudi povjerovati. Međutim, vjerovanje onima koji do tada nisu uzvjerovali, ili uradili dobra kao vjernici, neće biti od koristi. U trenutku njegova događanja dvojica ljudi neće stići obaviti kupoprodaju odjeće, a čovjek koji je krenuo da se napije mlijeka od kamile, koju je netom pomuzao, neće to uspjeti uraditi. Taj će trenutak nastupiti, prije nego što čovjek stigne popiti i kap vode iz bunara koji je dovršavao, krečeći ga kako ne bi puštao vodu. Smak svijeta nastupit će prije nego što čovjek ubaci u svoja usta zalogaj koji je pripremio."

Smak će se svijeta doista zbiti bez bilo kakve najave, i niko neće moći, ni na par minuta, prije nego što se desi, prozrijeti da će se desiti. Svi će ljudi biti iznenađeni.

Uzvišeni Allah govori Svome Poslaniku:

Pitaju te kao da ti o njemu nešto znaš.

Termin *hafiyy*, označava onoga koji je uporan u traženju nečega, pa oni koji pitaju Poslanika, s.a.v.s., izgleda, misle da on navaljuje na svoga Gospodara, konstantno Ga pitajući o tačnom trenutku Smaka svijeta.

Puhanje u sur (rog) i smak svijeta

Uzvišeni je Allah svim Svojim stvorenjima uskratio informaciju kada će se desiti Smak svijeta, pa čak i Svojim bliskim melekima.

Božiji Poslanik u hadisu veli: "Nakon što je Veličanstveni Allah završio sa stvaranjem nebesa i Zemlje, stvorio je sur

(rog) i dao ga Israfilu. On drži sur u svojim ustima, pomno gledajući prema Aršu, i očekujući trenutak kad će mu biti izdata naredba da puhne u njega."

A Allah u Svojoj cijenjenoj Knjizi ističe:

> *I u rog će se puhnuti, i umrijet će oni na nebesima i oni na Zemlji, ostat će samo oni koje bude Allah odabrao; poslije će se u rog po drugi put puhnuti i oni će, odjednom, ustati i čekati.*
>
> (Ez-Zumer, 68)

Jasno nam je, dakle, da čak ni Israfil, melek koji je zadužen da puhne u rog i obznani kraj života na Zemlji, nema informaciju o trenutku kada će se to desiti, iako do trenutka izdavanja mu dužnosti puhanja u rog on gleda u Arš i čeka znak od Allaha.

Pa kako onda neki astrolog ili obični varalica može uzeti sebi za pravo da kaže da će se Smak svijeta desiti u taj dan ili te određene godine, ako ta stvar nije ni meleku Israfilu poznata?

Naravno, sva ta nagađanja i predskazanja o danu, ili godini, kada će se on desiti, jesu obične laži i ništa više.

Znaci blizine kraja vremena

Činjenica da je Uzvišeni učinio nepoznatim trenutak Smaka svijeta u isto vrijeme ne znači da nam nije predočio i nagovještaje o blizini toga događaja.

> *Čas će oživljenja sigurno doći, od svakog ga tajim, kad će svaki čovjek prema trudu svome nagrađen ili kažnjen biti.*
>
> (Ta-Ha, 15)

Na temelju dijela ajeta *ekadu uhfiha* dolazimo do zaključka da je On ostavio nepoznatim samo tačan trenutak Događaja, ali da nas je preko Svoga Poslanika obavijestio o malim i velikim predznacima Sudnjega dana. U tom je kontekstu Poslanik rekao: "Ja i Sudnji dan poslani smo kao ova dva", pritom pokazavši na srednji prst i kažiprst.

Da je uistinu blizu taj trenutak, potvrđuje i činjenica da su se svi mali predznaci tog događaja, do sada, obistinili.

Uzvišeni Allah u Svojoj Knjizi ističe:

Bliži se Čas i Mjesec se raspolutio!

(El-Kamer, 1)

Ovaj ajet ukazuje na Događaj cijepanja Mjeseca za vrijeme Muhammeda, a.s., kada su to tražili nevjernici od njega da bi povjerovali u istinitost njegovog poslanstva, a što se uistinu i dogodilo, ali oni opet nisu postali vjernici. Međutim, ovaj ajet može ukazivati i na cijepanje Mjeseca koje će se dogoditi prije Smaka svijeta, pa je i u jednom i u drugom tumačenju ajeta potvrđena činjenica blizine tog velikog događaja.

Upravo na to upozorava Uzvišeni Allah u sljedećem ajetu:

Ljudima se bliži čas polaganja računa njihova,
a oni, bezbrižni, ne mare za to.

(El-Enbija, 1)

Poruka ajeta jeste to da se taj čas približio, ali što svakako ne znači da je on sutra, ili za nekoliko dana. U prilog njegove blizine govore potvrdno i mali predznaci koji su se već obistinili, ali, ipak, razumijevanje te blizine treba shvatiti u duhu sljedećeg kur'anskog ajeta:

...k Njemu se penju meleki i Džibril u danu koji pedeset hiljada godina traje.

(El-Me'ridž, 4)

Ovaj kur'anski ajet poučava nas da je Allahovo poimanje vremena sasvim drugačije od našeg, te da dan u Njegovom računanju vremena nije isto što i dan u našem računanju vremena.

Mi, također, po našem računanju vremena, mislimo da za neke događaje treba proći mnogo vremena da bi se dogodili, što nije slučaj u Allahovom poimanju vremena, pa su ti događaji, po Njemu, veoma blizu.

Oni misle da se dogoditi neće, a Mi znamo da sigurno hoće. Onoga dana kad nebo bude kao talog od zejtina, a brda kao vuna šarena.

(El-Me'ridž, 6-9)

Ovim bismo zaključili raspravu o prvoj od pet stvari, koje je Allah samo Sebi znanim učinio, i nikome od stvorenja nije pružio uvid u njih.

Dakle, ta prva stvar jeste precizan trenutak zbivanja Smaka svijeta, koji apsolutno nikome od stvorenja nije, i neće biti, poznat, pa ako bi se neko usudio utvrditi da ima informaciju o tome, slobodno možemo reći da je obični lažov.

Druga stvar od ovih pet, skrivenih, spomenuta je u sljedećem ajetu:

...samo On spušta kišu...

(Lukman, 34)

Ovo pitanje u posljednje vrijeme izazvalo je velike polemike u naučnim krugovima, gdje su naučnici zvanično

obznanili da su u mogućnosti spustiti kišu s neba. Objašnjenje svog stava temelje na činjenici da su otkrili da je oblak sastavljen od različitih spolova, i kada se oni spoje, dogodi se kiša. Također, navode da su otkrili hemijske elemente, koji kada dođu u kontakt s oblacima, oblaci se napune kišom, koja potom pada na zemlju.

Međutim, ovo predstavlja očitu laž i nepravedan gest prema Uzvišenom Allahu. Proces spuštanja kiše s neba veoma je složen i komplikovan proces, koji čovjek nikada neće moći sprovesti, ma koliko njegovo znanje i umijeće bilo veliko.

I kada bi se čitavo čovječanstvo udružilo da spusti kišu u neko mjesto, ili pak da zabrani da se ona desi u nekom mjestu, oni to ne bi bili u stanju, a niti će moći ikada u budućnosti to učiniti.

Fenomen kiše ne počinje s oblacima, već on završava s njima, jer je to, kao što rekoh, veoma složena i komplikovana operacija koja se događa bez bilo kakvog utjecaja čovjeka na to, pa se posredstvom sunčevih zraka realizira proces isparavanja vode iz mora.

A Uzvišeni Allah učinio je da četiri petine planete Zemlje čini more, a samo jedna petina da otpada na kopno. I kada god se poveća vodena površina, proces isparavanja postane lakši i brži, a kada se smanji vodena površina, onda proces isparavanja bude u manjem obimu i sporiji.

Tako, naprimjer, ako prospemo čašu vode po čitavoj površini sobe, voda će se za vrlo kratko vrijeme osušiti i ispariti. Međutim, ako ostavimo vodu u čaši i nekoliko dana, njena će se količina samo neznatno smanjiti, jer je površina na kojoj se voda nalazi ograničena, a to će, onda, usporiti proces njenog isparavanja.

A Uzvišeni u Kur'anu ističe:

Zar ne vidiš da Allah razgoni oblake, a onda ih spaja i jedne nad drugima gomila, pa ti vidiš kišu kako iz njih pada; On s neba, iz oblaka veličine brda, spušta grâd, pa njime koga hoće pogodi, a koga hoće poštedi – blijesak munje Njegove gotovo da oduzme vid.

(En-Nur, 43)

Ovaj nam ajet otkriva neke tajne vezane za fenomen kiše, pa nam predočava činjenicu da voda isparava iz mora u obliku pare i odlazi u nebo, a tamo se, po Božijoj odluci, formiraju oblaci.

Ti oblaci budu brojni, i oni nose obilne količine kiše u sebi, a kada dođe do sudara među njima, događa se sijevanje.

A kao rezultat sudara tih oblaka s planinama događa se proces padanja kiše. Tako, naprimjer, visoki planinski lanci svugdje u svijetu bilježe velike količine padavina.

Uzvišeni je Allah jasno rekao:

On s neba spušta grád, pa njime koga hoće pogodi, a koga hoće poštedi...

a to znači da je proces padavina u potpunosti u Njegovoj vlasti i volji.

Mi želimo dati izazov svakome onome ko tvrdi da čovjek može spustiti kišu na zemlju da učini da brojna pustinjska prostranstva budu kao i drugi predjeli svijeta pod utjecajem kiše, kako bi se pretvorila u plodne, zelene površine, u kojima će poljoprivreda i život, uopće, moći egzistirati.

Cjelokupno čovječanstvo, sa svim svojim znanjem, nije u stanju to učiniti. Nama je dobro poznato da je Uzvišeni

Allah planetu Zemlju brojnim rijekama isprepleo, i učinio da konstantno imaju svoju vlastitu količinu vode. Pa, ako neki ljudi tvrde da su u stanju inicirati proces padanja kiše, neka onda učine da usred pustinje imamo jednu običnu malu rijeku, ne želimo zahtijevati veliku, poput onih koje je Allah stvorio diljem Zemlje, a koja bi protjecala kroz pustinju i bila žila kucavica života u njoj.

Mi ne tražimo od njih da načine desetine rijeka, već, rekosmo, jednu malu riječicu, a što bi bila potvrda njihove "moći" koju ističu. Međutim, istina je da to nisu u stanju učiniti.

Također, s vremena na vrijeme, Svojom apsolutnom voljom i snagom, Uzvišeni odluči nekim područjima svijeta uskratiti kišu, u kojima ona inače redovno pada, a sve s ciljem da pokaže da ona nije rezultat nekih zemaljskih prilika na koje ljudi mogu utjecati, već da je ona isključivo rezultat volje Uzročnika svega, a to je isključivo Uzvišeni Allah.

Isto tako, želimo im ponuditi izazov, da ne dozvole da se dese sušni periodi u dijelovima svijeta gdje je kiša sasvim normalna, uobičajna pojava. Ali, oni ni to nisu u stanju spriječiti.

Mi smo svjedoci brojnih nesreća i teškoća, kojima su izloženi ljudi, životinje i usjevi, usljed tih sušnih perioda u kojima nema kiše. Tada usjevi stradaju, stoka skapava od žeđi, ljudi pate zbog nedostatka vode. I niko od ljudi nije u stanju promijeniti to stanje i učiniti da kiša, kao i ranije, ponovo pada.

Nedavno se u Sjedinjenim Američkim Državama, koje su prepoznatljive po svom tehnološkom razvoju, desio jedan veliki sušni period, pa niko nije bio u stanju učiniti ni da kap kiše padne na zemlju. Također, kada se u nekim dijelovima

svijeta dese velike padavine, koje imaju za rezultat poplave, niko od ljudi nije u stanju učiniti nešto da oblaci koji nose kiše odu u neka druga područja koja imaju probleme s nedostatkom padavina.

Dakle, u potpunosti nam je jasna nemoć cjelokupnog čovječanstva u pogledu bilo kakvog utjecaja na proces spuštanja kiše, koju isključivo On, Uzvišeni, na zemlju spušta.

Čovječanstvo je nemoćno

Cjelokupno čovječanstvo nije u stanju utjecati na proces kretanja vjetra, koji Allah usmjerava u, samo Njemu, željenom pravcu.

Tako ni oblaci nemaju svoju vlastitu snagu u izboru svoga puta kretanja, već je vjetar taj koji određuje njihovu putanju kretanja, od jednog do drugog mjesta. Vjetar ni jednog trenutka ne podliježe volji ljudi, i oni nisu u stanju utjecati na to da li će on mirovati ili puhati, niti na to kolikom će snagom puhati, a niti na pravac u kojem će se kretati.

Još jednom želimo jasno reći da onaj ko tvrdi da je bilo koja od pet, samo Allahu, poznatih stvari razotkrivena, i da je čovjek u stanju spustiti kišu na zemlju, iznosi očitu laž na Allaha.

Zaista je ovaj proces jedan veoma kompliciran kosmički proces, koji se događa isključivo Allahovom voljom, i na koji čovjek nema nikakvog utjecaja.

Čovjek nije u stanju bilo šta uraditi kada je riječ o procesu isparavanja vode iz mora, a niti u pogledu sunčevih zraka, pod čijim se utjecajem događa spomenuto isparavanje.

On nije u prilici bilo šta uraditi u pogledu formiranja oblaka od te vodene pare, a također nije u stanju ni djelovati

na vjetar koje će te oblake, Božijom voljom, odvesti u određena područja na zemlji.

Ako danas u nauci postoji hemijski proces koji može napuniti oblake vodom koja će u obliku kiše potom biti na zemlji, želimo reći da je onda riječ o nečemu što može uspjeti i neuspjeti.

Ovaj proces nije konstantna činjenica, i niko od tih naučnika ne može utvrditi da uistinu ima kontrolu nad procesom isparavanja vode u obliku pare iz mora, niti nad procesom formiranja oblaka, i njihovom kretanju u različite krajeve svijeta. Onaj, Koji jedini spušta kišu jeste Allah, i to je istina, koja će ostati neupitna sve do Sudnjega dana.

Ovim, do sada kazanim, dokazali smo nepobitno činjenicu da je Allahu jedino poznat trenutak Smaka svijeta, i da je tu istinu čak i od Svojih najbližih meleka sakrio. Tako ni meleku Israfilu, zaduženom za puhanje u sur (rog), nije poznat taj trenutak.

Također, nikome od stvorenja nije data mogućnost da učini da kiša po njegovoj volji i želji pada na zemlju. I ova je činjenica u apsolutnoj vlasti Jedinoga Allaha.

A sada je trenutak da pređemo na temu koju otvara Uzvišeni Allah u sljedećem ajetu:

> *...i samo On zna šta je u matericama, a čovjek ne zna šta će sutra zaraditi i ne zna čovjek u kojoj će zemlji umrijeti...*
>
> (Lukman, 34)

kako bismo došli do spoznaje da je i ova pojava isključivo u znanju Uzvišenog Allaha.

Peto poglavlje

"I SAMO ON ZNA ŠTA JE U MATERICAMA"

Velike su polemike otvorene u posljednje vrijeme oko riječi Uzvišenoga *...i samo On zna šta je u matericama...* pa su neki ljudi utvrdili da je moderna nauka, uz pomoć ultrazvuka, uspjela otkriti šta je to što trudna žena u svom stomaku nosi. Dakle, oni kažu da su u stanju tačno utvrditi da li je riječ o muškom ili ženskom djetetu.

Načudnije od svega jeste to što je veliki broj muslimana prihvatio ovu tvrdnju, koja ima za cilj unošenje sumnje u autentičnost učenja njihove vjere, pa su počeli i oni prenositi ovo mišljenje, uvjereni da je zaista nauka otkrila šta se to nalazi u matericama.

Časni Kur'an dao nam je nekoliko naznaka u vezi s ispravnim razumijevanjem značenja Allahovih riječi *...i samo On zna šta je u matericama...*

Poslušajmo prvo šta je Uzvišeni rekao u suri Alu Imran u ovom kontekstu:

> *Tu Zekerijja zamoli Gospodara svoga: "Gospodaru moj", reče, "podari mi od Sebe čestita potomka, jer se Ti, uistinu, molbi odazivaš!"*
>
> (Alu Imran, 38)

Zekerijja, a.s., koji je već bio u dubokoj starosti, a nije bio darovan potomstvom, pobojao se za budućnost svog poslaničkog učenja i životnog programa, koji je uspostavio na tom učenju, pa se obratio Allahu Uzvišenome dovom da mu daruje potomka.

Dovu je uputio dok se nalazio u Merjeminom hramu, u kojem je vodio brigu o njoj, i gdje je nalazio znakove Allahove blagodati prema njoj, pa je imala zimsko voće u ljetnom periodu, a voće ljetnog perioda u zimskom.

Zekerijja, a.s., imao je pred očima očiti dokaz Allahove Apsolutne moći u darovanju opskrbe, pa Mu se obratio dovom da ga obraduje djetetom. I tek što je uputio dovu, Uzvišeni je poslao meleke da ga obraduju viješću da je njegova dova uslišana kod Njega.

> *I dok se on u hramu stojeći molio, meleki ga zovnuše: "Allah ti javlja radosnu vijest: rodit će ti se Jahja..."*
>
> (Alu Imran, 39)

Potrebno je ovdje zastati i zapitati se da li je Zekerijja uputio dovu Allahu u trenutku dok je njegova supruga već bila trudna? Odgovor je, naravno, negativan, jer je dova upućena prije nego što se začeće uopće dogodilo. Onda je ovo jedno od značenja Allahovih riječi koje se nalaze u ajetu:

> *...i samo On zna šta je to u matericama...*

Dakle, Allahovo znanje prethodilo je činu začeća, a nije došlo kao posljedica toga čina.

Zato mi pozivamo sve one koji misle da je uistinu nauka došla do tih senzacionalnih otkrića da dovedu najveće stručnjake iz oblasti medicine kako bi nam rekli, prije nego

što se začeće uopće desi, šta će neka žena zanijeti i kojeg će spola dijete biti?

Allah, dž.š., obavijestio je Zekerijjaa, a.s.

Započetu priču nastavljamo kur'anskim ajetima koji se odnose na navedenu temu:

> *Allah ti javlja radosnu vijest: rodit će ti se Jahja, koji će u Allahovu knjigu vjerovati, i koji će prvak biti, i čedan, i vjerovjesnik, potomak onih dobrih.*
>
> (Alu Imran, 39)

Uzvišeni je Allah Zekerijjaa, a.s., prije nego što se začeće uopće dogodilo, obavijestio da će njegova supruga roditi sina, koji će biti vjerovjesnik, prvak među ljudima, čestiti rob Božiji, te da će kao šehid preseliti na drugi svijet.

U prilog tome govori i činjenica da ga je Uzvišeni nazvao imenom Jahja, a čije značenje upućuje na život i poslije fizičkog odlaska s ovog svijeta, jer šehidi su i nakon smrti živi.

A Allahovom voljom Jahja, a.s., šehidskom je smrću preselio na onaj svijet, pa je njegov život nastavljen.

Uzvišeni u pogledu statusa onih koji kao šehidi preseljavaju ističe sljedeću istinu:

> *Nikako ne smatraj mrtvima one koji su na Allahovu putu izginuli! Ne, oni su živi i u obilju su kod Gospodara svoga.*
>
> (Alu Imran, 169)

Zato mi dajemo izazov onima koji tvrde da je jedna od pet tajni otkrivena da nam kažu, ako su to u stanju, šta će,

recimo, neka žena zanijeti, a to dijete koje rodi šta će biti u životu: inženjer, ljekar ili nešto drugo, i, na koncu, kada i na koji će način napustiti ovaj svijet?

Mudžiza u slučaju Zekerijjaa, a.s., povećava se daljim iščitavanjem teksta Kur'ana časnoga, u kojem stoji:

> *"Gospodaru moj", reče, "kako ću imati sina kad me starost ophrvala, a i žena mi je nerotkinja?" "Eto tako", reče On, "Allah čini što On hoće."*
>
> (Alu Imran, 40)

Zekerijja je svjestan činjenice da ne postoje nikakve pretpostavke da bi on dobio potomka, jer je on već u dubokoj starosti, a njegova je žena nerotkinja.

Međutim, Uzvišeni Allah, i pored nepostojanja, naravno po ljudskim shvatanjima, bilo kakvih pretpostavki za rođenja djeteta, obavještava ga da će njegova supruga zanijeti, da će se roditi muško dijete, navodeći mu čak i neke detalje iz njegovoga života, a na kraju mu govori i o prirodi samog čina njegove smrti.

Zato mi po drugi put dajemo izazov najvećim stručnjacima današnjice da u svjetlu svojih „novih otkrića“ objasne fenomen po kojem muž i žena u veoma dubokoj starosnoj dobi postaju roditelji djeteta, a za što, po svim ljudskim, logičkim pretpostavkama, ne postoji nikakva mogućnost. Jedini pravi odgovor jeste u svjetlu kur'anskog kazivanja, koje je Uzvišeni dao u spomenutom kazivanju o Zekerijjau, a.s.

Razumijevanje značenja "šta je u matericama"

Kada Uzvišeni Allah govori o tome da Mu je dobro poznato šta je to što se nalazi u matericama, onda to ne treba razumijeti na taj način da Mu je znana samo činjenica kojeg će spola dijete, koje majka nosi, biti.

Ovaj ajet treba razumijevati u mnogo širem kontekstu, jer znanje Allahovo prethodi svemu, pa Mu je dobro znano čak i ko će biti roditelji djeteta prije nego što uopće stupe u bračnu zajednicu.

...ili im daje i mušku i žensku, a koga hoće, učini bez poroda; On, uistinu, sve zna i sve može.

(Eš-Šura, 50)

Dakle, veoma široko značenje imaju riječi Uzvišenoga:

...i samo On zna šta je u matericama,

pa se njima obuhvata čitav čovjekov život: od dolaska na ovaj svijet do trenutka smrti, čak, i pojedinosti njegovog života; sretan ili nesretan, visok ili nizak, koja je boja njegove kože, zdrav ili bolestan, koje će ga bolesti u životu snaći, koliko će dugo živjeti, čime će se baviti, događaji koji će mu se u životu desiti, šta će on uraditi drugima, a šta će drugi njemu uraditi, u koje će zemlje svijeta putovati, kakva će mu opskrba biti i da li će biti darovan potomstvom ili ne?

Mogli bismo u nedogled nabrajati slična pitanja i stvari koje obuhvataju potonje riječi kur'anskog ajeta.

Ukratko, rezime kazanoga bio bi da upitno-odnosna čestica u ajetu sadržava "kasetu" života djeteta koje još nije zametnuto u utrobi majke.

Pa kako se onda s tim Allahovim znanjem, može usporediti znanje čovjeka koje otkriva samo spol djeteta koje je već začeto u utrobi majke!?

Ovdje želimo ukazati na vrlo važnu stvar, a to je da je moderna nauka uspjela otkriti spol djeteta, tek onda kad je iz Allahovog znanja došla naredba: *Budi*, čime je u svijet zbilje i egzistencije novo stvorenje došlo. Prema tome, to se desilo tek nakon što ga je Uzvišeni već stvorio i počeo njegovo oblikovanje.

Međutim, da li je moderna medicina u stanju reći bilo šta o embriju i fazama njegovog razvoja u utrobi majke, prije nego što on bude uopće začet? Činjenica je da je nauka na tom planu u potpunosti nemoćna bilo što uraditi i dati nam neke informacije.

Ta gdje bi se ljudsko znanje moglo uporediti s Božijim, apsolutnim znanjem?

A one koji u javnost izlaze s informacijama da je jedna tajna otkrivena, pitamo samo da li iščitavaju Kur'an?

Jedino je Uzvišenome Allahu poznato šta će svaka majka u svojoj utrobi zanijeti, i to još iz vremena praiskona, i prije nego što je stvorio prvog čovjeka i ženu: Adema i Havu.

Ova će činjenica ostati nepromijenjena sve do Sudnjega dana.

Opskrba je isključivo u Allahovoj vlasti

A sada prelazimo na sljedeću temu o kojoj Uzvišeni govori u dijelu 34-og ajeta sure Lukman, gdje ističe:

...a čovjek ne zna šta će sutra zaraditi...

Opskrba je, uistinu, isključivo u Božijoj vlasti, bez obzira na sve polemike i rasprave koje se otvaraju na tu temu, a Božiji Poslanik, a.s., u vezi s tim veli:

"Zaista opskrba traži čovjeka, kao što ga smrt traži."

Opskrba je u potrazi za čovjekom, i ona ga pronalazi, dok čovjek ne zna gdje je ona, a što potvrđuje i činjenica da ćemo pokucati na desetine vrata tražeći je, ali nećemo uspjeti ništa naći.

Međutim, ona će pronaći nas kada to ne budemo uopće očekivali, jer ona je u vlasti Božijoj.

Neki ljudi kažu da se stjecanje opskrbe temelji na radu, zalaganju i osiguravanju neophodnih uvjeta za nju. Naravno, mi ne želimo opovrgnuti činjenicu da je na našoj planeti Uzvišeni uspostavio sistem uzročno-posljedičnog slijeda događanja, ali moramo istaći ono što je On u Kur'anu u vezi s ovom temom apostrofirao:

> *...Allah onoga koga On hoće opskrbljuje bez muke.*

Neki orijentalisti smatraju da je ovaj ajet prouzročio dekadencu muslimana, a s tim se mi, ni u kom slučaju ne slažemo, pa im želimo samo postaviti pitanje: kako to da neka veoma siromašna zemlja u svijetu preko noći postane jednom od najimućnijih, nakon što se otkriju ogromna naftna nalazišta na njenoj teritoriji?

Koje su to pretpostavke i neophodni uvjeti koje je poduzela ova zemlja da bi postala, iznenada, jednom od najmoćnijih zemalja na svijetu!?

Također, neka nam objasne fenomen vezan za opskrbu pojedinih zemalja, kojima je Uzvišeni darovao naftna izvorišta, nalazišta dijamanata, zlata i drugih vrijednih metala, što ih

je učinilo najimućnijim zemljama svijeta, dok drugim zemljama tu blagodat nije ukazao.

Šta su ove zemlje poduzele na planu stvaranje neophodnih uvjeta, koje ljudi smatraju neophodnim, da bi ostvarili spomenuto blagostanje, ili šta su zemlje koje na svojoj teritoriji nemaju zlatnih nalazišta propustile poduzeti da bi i one imale to blagostanje?

Odgovor na postavljeno pitanje nalazi se isključivo u kur'anskom ajetu:

> *...Allah onoga koga On hoće opskrbljuje bez muke.*

Nafaka koju je Bog spustio ljudima ima različite puteve u svijetu, a što mi nismo u stanju u potpunosti nikako razotkriti i staviti pod našu kontrolu.

Allahova je odredba o ovom pitanju ključna, mada mi to nismo u stanju primijetiti, ali smo svjedoci njenih različitih manifestacija, te tako cijene na tržištu iznenada opadnu, pa oni koji su posjedovali veliko bogatstvo ostanu bez igdje ičega, ili se desi pak da cijene na tržištu porastu, pa oni siromašni postanu imućni, izmijeni se struktura društva, a "bosi čobani" počnu se nadmetati u građenju visokih građevina. Tako, ovi ljudi postanu vlasnici najvećih i najreprezentativnijih građevina i u svojim rukama drže najveći kapital na svijetu.

Ovakvi slučajevi dešavaju se gotovo svaki dan u našem okruženju, a ja se sjećam jednog izuzetno imućnog čovjeka koji je nakon pada vrijednosti dionica na Njujorškoj berzi izgubio sve, a potom uzeo pištolj, ubio svoga agenta koji ga je zastupao u trgovini na Berzi, i, na koncu, izvršio samoubistvo.

Opskrba i planiranje

Svi su ljudi u potrazi za imetkom i žude za bogatstvom, ali samo neki od njih uspijevaju to postići, dok drugima to ne polazi za rukom.

Allahovo određenje i potpuna vlast nad obiljem i obskrbom na Zemlji utječu na naš uspjeh u pogledu stjecanja, iako mi to ne osjećamo.

Neki ljudi stoje na stanovištu da je moguće precizno odrediti uspjeh ili neuspjeh nekog projekta na temelju preciznih parametara koje današnji svijet poznaje i priznaje.

Međutim, kako nam mogu objasniti pojavu koja se dešava na svjetskim berzama, gdje usljed pada tržišne vrijednosti kapitala hiljade ljudi izgubi sav svoj novac i kapital?

Pa, gdje su tu, onda, oni precizni parametri i matematska tačnost u pogledu predviđanja ishoda nekog projekta?

Ta, zar bi bilo ko od njih propao da je znao šta će se desiti s berzom?

Ali, mi svakodnevno čitamo vijesti o propadanju velikih kompanija, te o njihovom potpunom gašenju za samo par mjeseci.

Naravno, to nikako ne znači da se čovjek ne treba potruditi da zaradi svoju opskrbu, i uzeti u obzir sve životne okolnosti koje će mu pomoći da dođe do što bolje zarade.

Međutim, mi moramo biti zadovoljni s okolnostima u kojima stječemo opskrbu, i količinom opskrbe koja nam je dosuđena.

Također, neki su ljudi pogrešnog uvjerenja da je opskrba ono što čovjek posjeduje, a to je u potpunosti pogrešno.

Naime, opskrba je ono što čovjek koristi i upotrebljava u svom životu, jer imamo mnogo primjera ljudi koji imaju

milione, koje brižljivo čuvaju, trošeći jako malo i na hranu i na odjeću, i na sve drugo, a uopće ne uživaju u tome što imaju.

Prema tome, ti milioni koje oni imaju nisu njihova opskrba, već je to plod njihovoga rada.

U njihovu opskrbu spada samo ono što direktno koriste u svom životu, svejedno da li se radilo o onome što potroše na jelo, odijelo, ili pak, što udijele kao milodar, pa to ostane kao trajno dobro za onaj svijet?

Upravo zato Poslanik, a.s., u hadisu ističe:

"Svaki potomak Ademov govori: 'Moj imetak, moj imetak.' Da li ti, sine Ademov, imaš od svoga imetka išta osim onoga što pojedeš i potrošiš, ili onoga što oblačiš i iznosiš, ili pak onoga što udijeliš, pa ostaviš za ahiret?"

Eto, to je ispravno razumijevanje opskrbe, i to uistinu pripada čovjeku, a sve mimo toga, iako u njegovom posjedu, nafaka je drugih ljudi. Naravno, čovjek i ne primjećuje kako je on povod da ta nafaka dospije u ruke drugih ljudi.

Ti vidiš škrta čovjeka, koji iako posjeduje mnogo imetka i veliko bogatstvo, njegova je nafaka ipak veoma mala. Njegova je nafaka isključivo ono što on direktno koristi u svom životu, dok ostatak imetka, koji on brižljivo čuva, pripada drugim ljudima, iako on to ne primjećuje.

Njegovo brižljivo čuvanje tog ostatka imetka jeste Božija odredba, pa smo svjedoci da on ni jedan fening ne potroši uzalud, a to sve radi, mada nesvjesno, osiguravajući da taj novac dođe u ruke drugih ljudi, koji će ga iskoristiti kao svoju opskrbu.

Ukratko, zaključak bi bio taj da čovjek, i pored postojanja kompjutera i preciznih proračuna, nije u stanju kontrolisati

tokove nafake, jer da je to u stanju, ne bi se događao nagli pad cijena na berzama diljem svijeta, a što rezultira propadanjem i zatvaranjem brojnih kompanija.

Također, da je čovjek u stanju kontrolisati nafaku, ne bi se u svijetu događale ekonomske krize, koje nijedna zemlja nije u stanju spriječiti.

Gdje će se smrt dogoditi?

A sada ćemo našu pažnju usmjeriti na temu koju Uzvišeni, također, spominje u dijelu 34-og ajeta sure Lukman, gdje navodi:

...i ne zna čovjek u kojoj će zemlji umrijeti...

Uzvišeni je Allah od svakog čovjeka sakrio informaciju kada će završiti njegov ovozemaljski život, a u čemu ima mnogo mudrosti i koristi za njega. Kada bi kojim slučajem svaki čovjek znao trenutak svoje smrti, u svijetu bi bilo veoma malo dobra, a puno zla.

Zašto?

Kada bi znao čovjek tačan trenutak odlaska s ovoga svijeta, vrlo malo bi činio dobra, a zlo i grijeh postali bi njegovom praksom. On bi odlagao prakticiranje dobrih djela sve do pred svoju smrt. Međutim, pošto mi nismo upoznati s tom istinom, koja se može desiti sutra, prekosutra, za nekoliko godina, ili pak za nekoliko sati, ta činjenica motivira čovjeka vjernika da požuri u činjenju dobrih djela, bojeći se da se trenutak rastanka sa ovim svijetom približio.

S obzirom na činjenicu da se knjiga čovjekovog djelovanja na Zemlji zatvara njegovim preseljenjem sa ovoga svijeta, i da se u tom trenutku ne može promijeniti ništa u pogledu povećanja dobrih, ili pak smanjenja loših djela, to

čovjeka motivira da bude jedan od Allahu bliskih robova, a o kojima Kur'an govori u sljedećem ajetu:

> *...oni su se trudili da što više dobra učine i molili su Nam se u nadi i strahu, i bili su prema Nama ponizni.*
>
> (El-Anbija, 90)

Neupoznavanje čovjeka s preciznim trenutkom odlaska s ovoga svijeta predstavlja u isto vrijeme i njegovu najveću najavu, jer se upravo na taj način upozorava da bi se on mogao svakoga trena desiti, pa ga podstiče da praktikuje dobra djela.

U isto vrijeme šalje čovjeku jasan signal da se otkani činjenja grijeha i zla, jer bi ga to moglo dovesti u situaciju da dođe pred Allaha bez dobrih djela.

Kao što je čovjeku nepoznatim učinio trenutak smrti, tako je i mjesto gdje će ga ona zadesiti učinio mu skrivenim.

Tako, naprimjer, imamo slučaj osobe koja želi putovati negdje avionom, a koja ne uspijeva na vrijeme rezervirati mjesto, pa, služeći se različitim metodama; od prepirke sa službenicima u avio-kompaniji do telefoniranja utjecajnim ljudima, ipak uspije naći sebi mjesto u tom letu, jer neki drugi putnik, ipak, zakasni. I ova osoba onda zauzima svoje mjesto u avionu, presretna što će obaviti hitni posao koji je čeka u nekom gradu. Međutim, nakon nekoliko sati leta avion se pokvari, zapali i sruši, a on nije uopće svjestan da je svome edželu (mjestu i trenutku smrti) žurio.

Božija odredba i znanje čovjeka

Prenosi se da je neki čovjek, sav uplašen i usplahiren, došao Sulejmanu, a.s, tražeći od njega da naredi vjetru da ga prenese u Indiju zbog toga što je vidio meleka smrti. Melek je smrti u to vrijeme dolazio u svom izvornom obliku, a ne skriven, kao što je to slučaj danas.

Dakle, ovaj se čovjek prestrašio čudnog i neobičnog pogleda meleka smrti, pa je zatražio intervenciju kod Sulejmana, moleći ga da ga posredstvom vjetra prenese u ovu daleku zemlju.

Sulejman je udovoljio njegovoj molbi i naredio vjetru da to i učini.

Potom je Sulejman i sam ugledao spomenutog meleka i zatražio objašnjenje za onaj čudni pogled koji je uputio prema onom čovjeku, a koji je malo prije bio u njegovom društvu.

Melek smrti pojasnio je: "Nešto se čudno uistinu desilo, jer sam ugledao prije par trenutaka onoga čovjeka ovdje, mada mi je Uzvišeni Bog naredio da mu uzmem dušu u dalekoj Indiji za nekoliko sati, pa sam se začudio, i pitam se kako je moguće da on bude za kratko vrijeme tako daleko, u mjestu gdje ću ga usmrtiti?"

I poslaniku Sulejmanu bi jasno da je ovaj čovjek žurio u susret svojoj smrti.

A Uzvišeni Allah u Svojoj cijenjenoj knjizi kaže:

> *...i govoreći: "Gdje je pobjeda koja nam je obećana?" Reci: "O svemu odlučuje samo Allah!"*
>
> *Oni u sebi kriju ono što tebi ne pokazuju. "Da smo se za bilo šta pitali", govore oni, "ne bismo*

ovdje izginuli." Reci: "I da ste u kućama svojim bili, opet bi oni kojima je suđeno da poginu na mjesta pogibije svoje izišli, da bi Allah ispitao ono što je u vašim grudima i da bi istražio ono što je u vašim srcima", a Allah zna svačije misli.

(Alu Imran, 154)

Ovaj ajet govori o licemjerima koji su izostali od vojnog pohoda na Božijem putu s Muhammedom, a.s. Oni jedni drugima lažnu nadu daju govoreći: "...da su nas poslušali, oni koji su s Poslanikom otišli u borbu ne bi izginuli."

Allah Uzvišeni odgovara na te neistine tvrdnjom da neizlazak u borbu na Božijem putu ne odgađa nijednoga trenutka čas i mjesto smrti, koji su nekome određeni, kao što izlazak u boj ne ubrzava nečiju smrt. Ukoliko je nekome vrijeme i mjesto smrti Bog odredio, čovjek će, i ne znajući, svim snagama požuriti u njen zagrljaj.

To je slučaj sa svakim od nas, pa sa zanosom i ushićenjem, a da toga nismo ni svjesni, hitamo tamo gdje je zapisano da ćemo preseliti sa ovoga svijeta.

Pa tako nas oni koji nisu spoznali pravo značenje vjerovanja u Božije određenje žele obmanuti pričama da ukoliko otputujemo na neko rizično mjesto, prihvatimo se nekog rizičnog posla, ili pak odemo u borbu na Božijem putu, da ćemo izgubiti život.

Odlazak u boj neće utjecati na čovjekov život, ukoliko čovjeku još uvijek nije suđeno da preseli s ovoga svijeta, pa će se vratiti kući živ i zdrav. Dočim, čovjek koji čitavo vrijeme bude provodio isključivo u zatvorenoj kući, ne napuštajući je nikada, a kome se bude smrt primakla, neće je moći odgoditi.

A evo nam i primjera slavnoga vojskovođe Halida ibn Velida, Allah bio zadovoljan njime, koji je u desetinama bitaka uspješno učestvovao, ali je na kraju, ipak, na bolesničkoj postelji umro.

U smrtnoj bolesti on izjavljuje sljedeće: "U toliko sam bitaka učestvovao, nikada nisam uzmicao, i iz svake sam izašao kao pobjednik. Na mome tijelu nema nijednoga pedlja, a da nije proboden sabljom, pogođen strijelom, ili pak proboden kopljem. I, evo, ja umirem, sa suzama u očima, na bolesničkoj postelji, poput kamile."

Rat i smrt

Jasno nam je iz navedenoga da mjesto ili zemlja gdje će čovjek završiti svoj ovozemaljski život nemaju nikakve veze s događajima kroz koje prolazi čovjek. Pa tako mjesto ratnog sukoba ne mora po svaku cijenu biti mjesto gdje će čovjek završiti svoj život, ali isto tako osigurana kuća ne mora biti jamac produžetka čovjekovog života na Zemlji.

Upravo u tom kontekstu Uzvišeni nam kazuje:

> *Ma gdje bili, stići će vas smrt, pa makar bili i u visokim kulama.*
>
> (En-Nisa, 78)

Dakle, nema nijednoga mjesta na ovome svijetu koje može čovjeku pružiti zaštitu od smrti, a što je Uzvišeni, opet, i u narednom ajetu apostrofirao:

> *Reci: "Smrt od koje bježite zaista će vas stići..."*
>
> (El-Džumua, 8)

Pa ako smo utvrdili ovu činjenicu, onda je jasno da od trenutka dolaska čovjeka na ovaj svijet, odapeta je strijela

smrti za njim, a melek smrti traga za njim, i ne pronalazi ga sve do onog trenutka kada je zapisano da uzme njegovu dušu.

Zato mi poručujemo da u vezi kur'anskog ajeta

...i ne zna čovjek u kojoj će zemlji umrijeti...,

niko nema pravo otvarati polemike u pravcu otkrovenja ove zagonetke.

Činjenica je da je nauka je nemoćna otkriti i vrijeme i mjesto čovjekove smrti.

Mi smo u svakodnevnom životu svjedoci poruke ovoga kur'anskoga ajeta, i ona se svakoga trena obistinjuje.

Naprimjer, čovjek kao turista otputuje u neku daleku zemlju, pa iznenada u hotelu gdje je odsjeo izbije požar, i on doživi nesreću i pogine.

Očito je da je on "došao" po smrt u ovu udaljenu zemlju, i k tomu još žurno hodio u njen zagrljaj.

Isto tako, neki čovjek pronađe neko mjesto kao skrovište i zaštitu sebi, pa mu to bude suđeno mjesto na kojem će završiti svoj ovozemaljski život.

Mi, također, poznajemo ljude koji svim snagama žele otići u zemlje gdje ih čeka smrt, a da toga nisu ni svjesni, a što, opet, potvrđuje istinitost gore navedenog kur'anskog ajeta. Ovo do sada izloženo, u vezi s ovom temom sasvim je dovoljno, i ne vidimo razloga za dodatnim objašnjenjima.

Ako smo u našem dosadašnjem izlaganju objasnili stvari koje je Uzvišeni učinio u potpunosti nedostupnim čovjeku, i druge, s kojima ga je samo djelimično upoznao, te naveli mudrost tog ograničenja, onda je vrijeme da naše izlaganje usmjerimo ka značenju sljedećih kur'anskih poruka:

Poznavalac je nevidljivog i vidljivog svijeta...

(Et-Tegabun, 18)

U Njega su ključevi svih tajni, samo ih On zna...

(El-En'am, 59)

Naš cilj jeste spoznati dubinske poruke ova dva ajeta, približiti ih našem razumu, i doći do jasne i potpune spoznaje šta to znači *znanje nevidljivog i vidljivog svijeta.*

Šesto poglavlje

"ON JE POZNAVALAC NEVIDLJIVOG I VIDLJIVOG SVIJETA"

Tvrdnja izrečena u navedenom ajetu, kojom se utvrđuje činjenica da isključivo Uzvišeni Allah poznaje, pored tajni nevidljivog, i sve stvari vidljivog svijeta, mnoge je ljude iznenadila, pa se pitaju zašto je i ovaj pojavni, vidljivi, svijet spomenut na ovome mjestu?

Odgovor je da ne bi došlo do eventualne zabune da je u Njegovom znanju samo nevidljivi svijet, pa se utvrđuje istina, a to je da ne promiče ništa Njegovom znanju i kontroli.

On je na jednome mjestu uvezao onaj nevidljivi svijet, koji je jedino u Njegovom znanju, i ovaj pojavni svijet, gdje mi živimo, potvrđujući da Mu ništa ne promiče ni na Zemlji, a ni na nebesima, naravno. Uzvišeni za Svoje znanje koristi izraz *alim,* kojim upućuje na posjedovanje apsolutnoga znanja i informacija o svemu, a što je u odnosu na naše ograničeno znanje nebrojeno puta više. Dakle, sve što nama nije poznato, Njemu je Jedinome u cjelini dobro poznato.

I univerzum je za nas nepoznanica, ali Allahu, dž.š., poznato je sve što je u njemu.

Nama su svijet meleka i džina nedostupni, dočim su Allahu veoma dobro poznati. Također, sve ono što se spušta

na Zemlju, te ono što sa Zemlje odlazi u nebo, Allahu je dobro znano, dok nama nije.

Stanje u kojem se nalaze duše u zagrobnom životu, Kijametski dan, Dan obračuna, ahiret, Džennet, Džehennem pojave su koje naše ograničeno, ljudsko, znanje ne može sebi priuštiti, dok Allahu to nimalo teško nije.

Allahovo je znanje neograničeno

Ono što će se zbiti nakon Kijametskoga dana nama je nepoznato, dok Allahu Uzvišenome nije. Isto tako, ono što Zemlja krije u svojoj utrobi za nas je nepoznanica, ali za Stvoritelja to nije slučaj. Pa, i plod neke voćke koji će se pojaviti nakon hiljadu godina, Njemu nije skriven, dok u domenu našeg znanja to ne egzistira.

Dijete koje će se roditi samo nekoliko sati prije Kraja vremena predstavlja za nas tajnu, u koju proniknuti ne možemo, međutim ta je informacija kod Allaha Jedinoga pohranjena.

Pa, i jedan, malehni list koji će otpasti s grane u dalekoj budućnosti, za nekoliko stotina ili hiljada godina, u domenu je znanja koje samo On posjeduje, dok mi nemamo nikakvog načina da u to proniknemo.

I na kraju, svi događaji na ovome svijetu koji će se destiti nisu nepoznanica za Njega, ali jesu za nas.

Poslušajmo šta nam u tom kontekstu Uzvišeni Allah poručuje:

> *Nema nevolje koja zadesi Zemlju i vas, a koja nije, prije nego što je damo, zapisana u Knjizi – to je Allahu, uistinu lahko – da ne biste tugovali za onim što vam je promaklo, a i da*

se ne biste previše radovali onome što vam On dadne. Allah ne voli nikakve razmetljivce, hvalisavce.

(El-Hadid, 22, 23)

U kontekstu kontinuirane brige za čovjeka i želje da na ovome svijetu ima lijep život, Uzvišeni želi vjernike sačuvati od svih vrsta stresa, nemira i tjeskobe, a to im pruzrokuje teška oboljenja, pa im preporučuje da ne žale za onim što je prošlo, i da se odveć ne raduju onome što će doći. U svim tim pojavama ima skrivena mudrost i pečat Božijeg određenja, jer, možda, u onome što je mimoišlo čovjeka bilo je zla, od čijeg ga je utjecaja On želio sačuvati, ali i u onome što dolazi možda nema dobra, pa se ne treba tome radovati.

Vratimo se na početak stvaranja čitavog univerzuma, Stvoritelju Veličanstvenome prije nego što ga je uopće stvorio nije promakao nijedan detalj iz njegove cjelokupne egzistencije, što znači da je prva stvar koju je učinio prije stvaranja bila određivanje njegove svrhe i smisla.

Zato je potrebno u svakome poslu prvo odrediti cilj, a onda krenuti ka njegovoj realizaciji.

Naprimjer, kada mi želimo izgraditi neki objekat, da li ćemo to bez ikakvog plana početi i bez konsultacija s arhitektama? Hoćemo li im reći da samo želimo objekat, bez drugih detalja, ili ćemo pak prvo tačno odrediti kakve vrste i namjene objekat želimo izgraditi?

To je, naravno, neophodno uraditi, jer će se proces gradnje razlikovati s obzirom na tip zgrade koji podižemo. Tako će se objekat razlikovati, ukoliko naš cilj bude izgradnja stambene jedinice, od tipa zgrade čija je svrha namjene fabrika, upravna zgrada, itd...

Prema tome, cilj je bio prvo što smo precizirali, a tek smo onda prešli u fazu realizacije.

Dunjaluk - mjesto kušnje

Ovaj pojavni svijet Uzvišeni Allah stvorio je s ciljem ispita i kušnje, u kojem On propituje dosljednost i ispravnost postupaka Svojih robova. Već smo utvrdili činjenicu da Uzvišeni Allah sve što stvara stvara s mogućnošću izbora.

Tako, naprimjer, sunce, planine, mora i sve što je u kosmosu, osim čovjeka i džina, izabralo je mogućnost da bude kontinurano u stanju apsolutne potčinjenosti Njegovoj volji, a to znači praktikiranje samo onoga čime je On zadovoljan.

Dakle, oni se svrstavaju u onu skupinu koja nije mogla pružiti garanciju da će, ukoliko prihvati mogućnost slobode izbora, biti dosljedna u pokornosti i predanosti Bogu. Oni su zato prihvatili mogućnost stalne potčinjenosti Njegovoj volji.

Dočim, neka druga stvorenja, zavarana mogućnostima vlastitoga razuma, prihvatila su mogućnost slobodnog izbora, ili činjenja dobra isključivo iz ljubavi prema Allahu, a odbacila opciju potčinjenosti.

Važno je istaći da nijedna od dvije različite skupine u svome kretanju i djelovanju ne izmiče Božijoj kontroli i znanju.

Sve što se desilo ili što će se desiti bilo je u Njegovom znanju, prije nego je uozbiljeno u svijet egzistencije i postojanja.

U Kur'anu Allah, dž.š., navodi:

A kada Gospodar tvoj reče melekima: "Ja ću na Zemlji namjesnika postaviti!..."

(El-Bekara, 30)

Da li je On meleke obavijestio o tome, nakon što je stvorio Adema, ili prije nego što se to uopće desilo?

I kad mu dam lik i u nj udahnem dušu, vi mu se poklonite!

(El-Hidžr, 29)

Allahova naredba o činjenju sedžde Ademu od meleka došla je prije nego što je on uopće stvoren, a nakon što ih je izvijestio da će na Zemlji Svoga namjesnika postaviti.

U suštini, Adem je stvorenje koje ima zadaću da kultivira zemlju, živi na njoj, i ima svoje potomstvo sve do Kijametskog dana.

Pa kao da nas je ovim Uzvišeni upoznao s činjenicom da je On Stvoritelj kosmosa, kojem je nakon toga odredio svrhu, i da je Stvoritelj čovjeka, kome je, također, svrhu postojanja označio.

Nakon toga, nabrojao je stvari koje omogućavaju ostvarenje toga plemenitoga cilja, i u isto vrijeme osiguravaju čovjeku i njegovim potomcima egzistenciju na Zemlji, sve do Kijametskog dana.

A te stvari, bez kojih nema života i egzistencije za čovjeka na Zemlji, jesu: voda, plodovi zemlje i životinje.

U tom pogledu Uzvišeni nam kazuje:

Reci: "Zar, zaista, nećete da vjerujete u Onoga Koji je u dva vremenska razdoblja Zemlju stvorio – i još Mu druge ravnim smatrate? To je Gospodar svjetova!"

> *On je nepomična brda po njoj stvorio, i blagoslovljenom je učinio, i proizvode njezine na njoj odredio, sve to u četiri vremenska razdoblja, ovo je objašnjenje za sve one koji pitaju.*
>
> (Fussilet, 9, 10)

Ako dobro pručimo ova dva ajeta, doći ćemo do zaključka da je Uzvišeni Allah odredio svim stvorenjima na Zemlji opskrbu, na dan njenoga stvaranja, a to znači da mu je poznato ko će je sve nastanjivati: od ljudi, životinja i insekata, sve do Časa posljednjeg.

I to sve poznato Mu je do u detalje, pa je svakome stvorenju, koje će doći na Zemlju do Sudnjega dana, odredio nafaku koja mu je dovoljna za život.

Sve je to, naravno, u znanju Uzvišenoga bilo i prije nego što se stvaranje dogodilo, i sve vrste od postanka do nestanka svijeta potpadaju pod tu kategoriju.

Sve ima mjeru

Stvaranju nafake stvorenjima, kojom će osigurati svoju fizičku egzistenciju na Zemlji, prethodila je vizija i plan kod Allaha da će to On i učiniti. Allah kao Stvoritelj prethodi onome što će biti rezultat Njegovog stvaranja.

On uvodi nešto u postojanje i stvara na temelju Njegove praiskonske odrednice i atributa *Stvoritelj.* Naravno, prvo je neophodno postojanje samoga atributa da bismo mogli govoriti o njegovim implikacijama.

I svi su drugi atributi Allahovi iz praiskona, pa je tako On milostiv, i prije nego što neko bude posjedovao pretpostavke da osjeti Njegovu milost. On je i Onaj Koji daruje opskrbu, prije nego što je i stvoren neko kome je ta opskrba potrebna.

U nastavku kazivanja u suri Fussilet Uzvišeni poručuje:

> *Zatim se nebeskim visinama uputio dok je nebo još maglina bilo, pa njemu i Zemlji rekao: "Pojavite se milom ili silom!" "Pojavljujemo se drage volje!", odgovorili su, pa ih je u dva vremenska razdoblja, kao sedam nebesa, stvorio, i odredio šta će se u svakom nebu nalaziti...*
>
> (Fussilet, 11, 12)

Iz sadržaja ovoga ajeta saznajemo da je On, Uzvišeni, odredio šta će se u svakom nebu naći, a to znači da mu je poznato kroz kakve promjene i procese će prolaziti dok u potpunosti ne iščeznu i nebesa i Zemlja.

Ovo podrazumijeva činjenicu da Njegovo znanje prethodi svemu što će se desiti u životnome vijeku nebesa, prije nego što ih On ukloni, kada dođe trenutak za to.

S obzirom na činjenicu da je Allah Stvoritelj nebesa i Zemlje, On je Taj Koji ih održava u životu, a to znači: brani da se uruše i nestanu, sve do Dana, koji je On odredio, i koji je samo Njemu poznat, a u kojem će nestati.

Ništa se ne događa bez plana

Na temelju prethodnih kur'anskih ajeta došli smo do zaključka da Uzvišeni Allah poznaje sve tajne i detalje prostranoga univerzuma, pa čak da je to bilo u Njegovom znanju i planu prije nego što je uopće stvoreno. Zaključak je da je On posjedovao plan po kojem će to sve u univerzumu stvoriti.

Kako bismo našem razumu približili značenje ove poruke, navest ćemo primjer kada pristupamo izgradnji

nekog objekta, te nakon što utvrdimo njegovu namjenu, pristupamo onoj fazi koju stručnjaci nazivaju maketa, a koja sadrži sve pojedinosti navedenog objekta.

Tek nakon što utvrdimo spomenute detalje, može se pristupiti fazi realizacije, jer se ništa bez plana ne može realizirati.

Ukoliko se posreći, pa arhitekta bude uistinu stručnjak, on će u toj maketi obratiti pažnju na najsitnije detalje objekta, a tada će njegova realizacija teći prema tome utvrđenome planu.

Pa, zamislimo da je Uzvišeni Allah, Poznavalac nevidljivog i vidljivog, u ulozi onoga koji planira, onda sigurno neće izmaknuti Njegovome znanju, ni koliko trun sitni detalj.

Naravno, potom u fazi realizacije neće proći ništa mimo Njegovoga utvrđenoga plana.

Upravo o toj temi govori u sljedećem ajetu:

> *...Gospodaru tvome nije ništa skriveno ni na Zemlji ni na nebu, ni koliko trun jedan, i ne postoji ništa, ni manje ni veće od toga, što nije u Knjizi jasnoj.*
>
> (Junus, 61)

Primijetit ćemo, čitajući ovaj ajet da od trenutka njegove objave pa sve donedavno nije primjećena nikakva kontradiktornost između njega i nauke. Naime, naučnici su sve donedavno bili na stajalištu da je atom, kao najsitniji dio materije, nedjeljiva čestica. Međutim, nauka je uznapredovala, pa se došlo do saznanja da je on, ipak, djeljiv na neke sitnije čestice.

Ovo je nekima poslužilo kao argument za tvrdnju da je Kur'an u suprotnosti s modernim naučnim otkrićima, jer je utvrdio da je atom nedjeljiva čestica.

Želimo im poručiti da oni nisu razumjeli Kur'an, jer tamo u ajetu stoji:

...ni manje od toga...,

a to jasno ukazuje na postojanje sitnijih čestica od atoma, čak sitnijih od ovih do kojih je trenutno nauka uspjela doći, a što tek treba da se desi.

Naravno, Allahovom znanju nija mogla izmaći ova činjenica, jer je On poznavalac svega.

U univerzumu, nijedna pojava, koliko god ona bila neznatna, ne može Mu promaknuti.

Poslušajmo šta nam On u poglavlju Lukman poručuje:

"O sinko moj, dobro ili zlo, teško koliko zrno gorušice, bilo u stijeni ili na nebesima ili u zemlji, Allah će na vidjelo iznijeti, jer Allah zna najskrivenije stvari, On je Sveznajući."

(Lukman, 16)

Gorušica je veoma sitni, lahki, plod, čija je veličina apsolutno neznatna u poređenju s veličinom nebesa i Zemlje. Njena veličina nas, međutim, vodi ka saznanju o sveobuhvatnosti znanja Uzvišenoga, Poznavaoca vidljivog i nevidljivog svijeta.

Njegovome znanju ne promiče čak ni ova sitna gorušica, koja ima svoje mjesto i važnost u ovome ogromnome univerzumu. Prema tome, trebamo potpuno biti sigurni u činjenicu da Allahovome znanju ne izmiče ništa, čak ni najsitniji detalji.

Allahovo znanje

U Allahovom znanju stoje sve pojedinosti vezane za sve ono što je stvorio od prizora Dženneta, Džehennema, ahireta, Sudnjega dana, i to prije nego što je to uopće stvorio.

Ovo znači da je On i prije njihovoga stvaranja posjedovao jasan i precizan plan šta će stanovnicima Dženneta stvoriti od ljepota, a šta stanovnicima Vatre od grozota.

Pa, iako nam nije te pojave iz nevidljivog svijeta učinio dostupnim, to nikako ne znači da one nisu dostupne Njegovome znanju, i to do u detalje.

Pažnju sada trebamo usredotočiti na riječi Uzvišenoga u ajetu:

> *I zaista On može, kada nešto hoće, samo za to rekne: "Budi!", i ono bude.*
>
> (Ja-Sin, 82)

Forma izraza upotrijebljena u ajetu

> *...samo za to rekne...,*

ukazuje na to da je ta pojava već poznata Allahovome znanju, pa kada dođe trenutak da ona dobije svoj oblik i zbilju u pojavnom svijetu, onda On samo rekne:

> *"Budi",*

tj. ona iz svijeta nepoznatog (alemul-gajb) prelazi u vidljivi svijet (alemuš-šehada).

Želeći nam približiti pojave nevidljivog svijeta, a što je izraz Njegove milosti prema nama, Allah, dž.š., navodi nam u Kur'anu mnogo primjera koji su bliski našem razumijevanju nepoznatog i nevidljivog.

Naprimjer, proces stvaranja čovjeka i faze njegovog formiranja jesu tajne kojima niko od nas nije bio svjedok. Međutim, Allah nas upoznaje s tim procesom, pa kazuje da čovjeka stvara od zemlje, ilovače, blata ustajalog, sasušene ilovače, i, na kraju, udahnjuje mu dušu.

Ako uzmemo zemlju i dodamo vodu u nju, postat će ilovača, koja će potom, ostavimo li je neko vrijeme, postati blato ustajalo, isti onaj materijal koji ljudi koriste prilikom gradnje glinom kao materijalom. I na kraju to će se stvrdnuti i osušiti, i postati sasušena ilovača. Ovo je dakle proces formiranja čovjeka, a on je nepoznanica za nas.

Isto tako, želeći nam približiti fenomen smrti, upoznaje nas da ona sama ukazuje na proces stvaranja čovjeka.

Smrt kao pojava suprotna je životu, tj. život se ruši smrću, a iz praktičnog života poznato nam je, da ono što se ruši ide u suprotnom pravcu od procesa njegove izgradnje.

Tako, naprimjer, želimo li izgraditi stambenu jedinicu, počet ćemo s prizemljem, dočim budemo li željeli srušiti je, počet ćemo s njenim posljednjim spratom!

Ako želimo, naprimjer, otputovati za Aleksandriju, naše putovanje možemo započeti iz bilo kojeg mjesta da stignemo do odredišta, međutim ukoliko budemo željeli povratak, onda je neminovno da početak bude krajnja odredišna tačka.

Stvaranje, život i smrt

Dakle, mi nismo upoznati s tim procesom stvaranja čovjeka, ali jesmo s procesom njegovog odlaska s ovoga svijeta, jer smo svjedoci smrti svakoga dana. A smrt je, rekli smo to već, proces koji je suprotan životu, pa se i odvija u suprotnom smjeru.

Zato je duša prva stvar koja napušta čovjeka, prilikom odlaska s dunjaluka, jer je ona bila posljednja koja je usađena u njega prilikom njegovog formiranja.

Potom slijede faze, suprotne onima koje su se događale u trenutku kada se život rađao.

Tijelo se ukoči, pa postane poput osušene ilovače, a onda se raspada i liči na dijelove blata ustajaloga. Potom slijedi faza isparavanja vode iz njegovoga tijela, i ono ostaje samo zemlja, ilovača, koja se vraća zemlji, ili na početak, tamo otkud je sve krenulo.

Neophodno je da mi informaciju o nevidljivome i nepoznatome prihvatamo isključivo od Allaha Uzvišenoga, jer je On jedino u stanju ispravno nas informirati o tome.

U Kur'anu su i drugi ajeti koji nam približavaju i otkrivaju veliku misao koju sadrži sintagma *Poznavalac Nevidljivog.*

Naprimjer, poslušajmo Njegove poruke u sljedećem ajetima:

Samo On zna kad će Smak svijeta nastupiti. A ni plodovi ne izlaze iz cvjetnih čaški svojih i nijedna žena ne zanese i ne rodi, a da On to ne zna.

(Fussilet, 47)

I ničiji život se ne produži niti skrati, a da to nije zabilježeno u Knjizi...

(Fatir, 11)

To što ste neke palme posjekli ili ih da uspravno stoje ostavili – Allahovom ste voljom učinili...

(El-Hašr, 5)

Dakle, u Kur'anu časnom brojni su primjeri u kojima se čovjeku pokušava prenijeti značenje Njegovog imena *Poznavalac nevidljivog svijeta.*

Ali, mi isto tako trebamo znati da su one pojave , koje On čini čovjeku dostupnim, bile nepoznanica i tajna, pa ih je On u svijet realnosti i zbilje preselio.

Poznavalac vidljivog svijeta

Kada govorimo o pojavnom, vidljivom, svijetu, onda moramo isto tako znati da je u njemu sve do nasitnijih detalja poznato Uzvišenome Allahu, pa čak Mu je poznato i ono što skrivamo u našim dušama, i što nikome ne odajemo.

Upravo u tom kontekstu Uzvišeni nas upozorava:

> *I imajte na umu da Allah zna šta je u dušama vašim, pa Ga se pričuvajte...*
>
> (El-Bekara, 235)

Pretpostavimo, koliko li je brojna sva ljudska populacija trenutno na svijetu, i šta sve ona u svojim dušama sakriva, a onda prihvatimo spoznaju da je to sve savršeno dobro poznato Allahu?

Čak, poznato Mu je šta se od prvoga čovjeka na Zemlji, pa do današnjega dana, u dušama ljudi skrivalo, i šta se skriva.

A znano Mu je odlično šta će biti u dušama generacija koje će nastanjivati Zemlju do Kraja svijeta.

> *Zar ne znaš da Allah zna sve što je na nebesima i što je na Zemlji? Nema tajnih razgovora među trojicom, a da On nije četvrti, ni među petericom, a da On nije šesti, ni kad ih je manje*

ni kad ih je više, a da On nije s njima gdje god bili...

(El-Mudžadela, 7)

Ovaj nam ajet daje još jednu dimenziju Allahovoga apsolutnoga znanja, upoznajući nas s činjenicom, da kolika god skupina ljudi vodila nekakav razgovor, bilo gdje na Zemlji: u avionu, podmornici, automobilu, na planini, ili u polju, On je svjedok tome skupu i razgovoru.

On zna šta oni govore, šta se dogovaraju, ili pak sašaptavaju, svaku njihovu riječ bilježi, i to ima težinu kod Njega, pa će za to slijediti nagrada ili kazna.

Ovo znanje Allahovo ogromno je i izuzetno, i ono na najbolji način oslikava spomenutu sintagmu *Poznavalac nevidljivog i vidljivog svijeta.*

Ako se ti glasno moliš, pa On zna i što drugom tajno rekneš i što samo pomisliš!

(Ta-Ha, 7)

Nama je jako dobro poznato da je tajna nešto što samo dvojica ljudi znaju. A šta je to onda, skrivenije i tajnovitije od toga? Pa to je ono što grudi čuvaju, što jezik ne saopćava i u govor se ne pretače.

Pripovijeda se da je jedan učenjak želio provjeriti svoje učenike, pa je svakom od njih dao pijevca i nož, te im rekao da traži od svakoga da pronađe mjesto gdje ga niko neće vidjeti i gdje će zaklati pijevca, a potom se njemu vratiti. I uistinu, svi se učenici, osim jednog, vrate sa zaklanim pijevcima svome učitelju, koji onda upita dječaka, koji nije obavio klanje zašto to nije uradio?

A on sasvim mirno odgovori: "Nisam našao mjesto gdje me neće Allah vidjeti."

Zahvaljujem Uzvišenome Allahu, Koji mi je pomogao da iznesem neka od značenja riječi Njegovih: Poznavalac nevidljivog i vidljivog, a to je jedna od krupnih stvari koju razum ne može u cjelini spoznati. Molim Allaha da ovo što smo kazali bude uputa za put dobra, a da i nas same uputi da to prihvatimo.

A Allah je Taj Koji upućuje na Pravi put...

Sadržaj